

Winnings Contestator

Școala Gimnazială Nr. 3

Piatra-Neamț
nr. 26, iunie 2021

ISSN 2066 - 2947

UNIVERSUL CURIOȘILOR

Nr. 26, iunie 2021

DIN CUPRINS

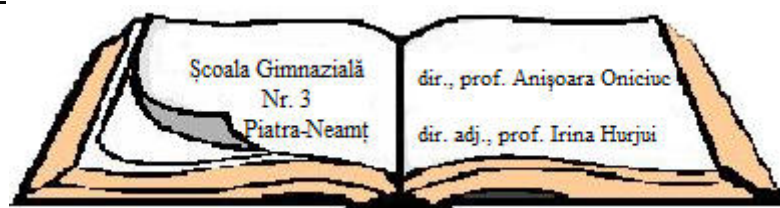
Un nou proiect ERASMUS+ la Școala 3	4	Ghici, ghicitoarea mea!	40
Recunoștință COPILĂRIEI	5	Retrospectivă cromatică	41
Din cugetările copiilor	6	Importanța serviciului secretariat	42
Lecția de limba română	7	Ael – o alternativă modernă în educație	44
„Capcane” în recunoaștere	9	Clasa I a început să scrie	45
Colțul cuvintelor meșteșugite	10	Ce bine e la școală!	47
Anotimpuri	11	Jurnal de învingători	48
Preferințe	21	Glumițe... pentru școlari și școlărițe	49
Interviu cu... Eminescu	21	Sudoku	50
De prin școală	22	Evaluare națională la MATEMATICĂ	51
Familie, prieteni	24	Joc de atenție	52
Printre cărți	31	Sărbătorim Ziua Europei	53
Cu mască, fără mască	35	Pastila de limbă	54
Aventuri cu ajutorul imaginației	36	We learn to play and we play to learn	55
Copilăria	38	De prin clase adunate...	57

Colectivul de redacție:

prof. înv. primar Onofrei Ciprian	prof. Șerban Petronela
prof. Oniciuc Anișoara	prof. Goguță Iulia
prof. Hurjui Irina	prof. înv. primar Olteanu Carmen
prof. înv. primar Acristinei Daniela	prof. înv. primar Iorga Anca
prof. înv. primar Dobria Mihaela	prof. înv. preșc. Gheorghiu Manuela
prof. înv. primar Olteanu Carmen	prof. Bucur Viorica
prof. Olariu Ana-Maria	prof. Drăgoi Roxana
Prof. Chirvase Valentina	prof. înv. primar Mitrea Maria-Loredana
prof. înv. primar Amariei Elena	prof. înv. primar Solomon Dana
prof. înv. primar Bălău Oana Denisa	prof. înv. primar Asofiei Ionela
prof. Gavrilu Oana	prof. înv. primar Apetrei Lucia Mihaela
prof. înv. primar Chirica Simona	prof. înv. primar Rățoi Oana
prof. Drăgoi Bogdan	prof. Rusu Alexandru
inf. Ghiurcă Mihaela Dorina	secr. Stavarache Gabriela

Revistă aprobată de ISJ Neamț, cf. nr. 3154 din 17. 03. 2009

www.scoala3pn.ro

Un nou proiect ERASMUS+ la Școala 3

Școala Gimnazială Nr. 3 din Piatra-Neamț face parte din proiectul ERASMUS+ „Clever consumption starts early on”, proiect care se va derula în perioada **01.09.2020 - 31.08.2022**.

În acest proiect s-au implicat 5 școli europene din Polonia, Italia, Lituania, Turcia și România, unite printr-un scop comun, acela de a ne împărtăși experiențele în ceea ce privește proiectele ecologice și activitățile menite să îmbunătățească conștientizarea și nivelul de implicare, pentru a-i face pe copii și părinți să înțeleagă importanța responsabilității sociale și ecologice și pentru a stabili baza pentru viitoarele atitudini sănătoase față de mediu. Am identificat nevoia comună de a ajuta elevii să realizeze că ceea ce facem astăzi va avea consecințe pentru mâine. Cele cinci școli partenere provin din zone diferite și poartă propriile lor mărci culturale și mentalități în raport cu responsabilitatea civică și ecologică.

Cu toate acestea, fiecare dintre noi are bune practici de promovat și, astfel, ne putem alătura eforturilor noastre de a crea un cadru comun de bune practici, care se va înmulți în zonele noastre, influențând astfel nu doar generațiile actuale de elevi, ci și cele viitoare.

Vom crea o bază de date comună, cu activități și idei de lecții pe care le putem include în predarea obișnuită, pe tema mediului și a consumului inteligent, la orele de matematică și știință, la cursuri de limbă maternă și engleză etc. În acest fel, ne vom asigura că educația de mediu va fi inclusă în activitățile regulate de predare-învățare, precum și în activitățile extracurriculare.

Am participat la o cercetare comună pentru identificarea nivelului de conștientizare a elevilor cu privire la consumul de energie, consumul de alimente, gestionarea deșeurilor, consumul de apă.

Activitățile din cadrul acestui proiect au demarat cu organizarea unei întâlniri online între reprezentanții celor cinci școli, în timpul căreia s-au distribuit sarcinile. Școala Gimnazială nr. 3 Piatra-Neamț a creat pagina web a proiectului, unde fiecare dintre parteneri postează informații despre activitățile pe care le desfășoară, distribuite de coordonator. Fiecare dintre parteneri a creat în școala lui un colț Erasmus prin care sunt transmise informații despre școlile participante și despre proiect.

Fiecare școală va coordona o anumită temă, după cum urmează:

- Consumul inteligent de energie (România)
- Consumul inteligent de apă (Lituania)
- Consumul inteligent de alimente (Turcia)
- Gestionarea inteligentă a deșeurilor (Italia)
- Stilul de viață inteligent și atitudinea față de mediu (Polonia)

Emoția insuflată de această mobilitate și ambiția de autodepășire au contribuit și vor contribui la realizarea unor activități de neuitat. Activitățile desfășurate au consolidat deja relații interumane și au creat noi punți către următoarele proiecte.

Ne-am propus și credem că am reușit să demonstrăm că Școala Gimnazială Nr. 3 din Piatra-Neamț este o școală europeană.

Curioșii pot descoperi alte informații interesante pe site-ul: <http://earlyconsumption.ro>.

Director, prof. Anișoara Oniciuc
Prof. înv. primar, Onofrei Ciprian

Clasa I D, Activitate în cadrul proiectului Erasmus+

RECUNOȘTINȚĂ COPILĂRIEI...

Luna IUNIE înseamnă mai mult decât prima lună a verii... este luna voastră, a copiilor. Este mai mult DESPRE voi, CU voi, căci PRIN voi ne păstrăm în suflete „chipul” suav al copilăriei...

*Grație vouă,
conjugăm la prezent verbele A IUBI, A DĂRUI și A FI...*

*

*Multă înțelepciune există în gândul
limpede al vostru, al copiilor... timp de ne-am face să vă ascultăm!*

*Pleiadă de adevăruri și bogată profunzime
au ideile voastre... urechi de-am avea să le-auzim!*

Un ocean de IUBIRE
sălășluiește în sufletele voastre pure... voie de ne-am da să o simțim!

Pentru toate acestea și nenumărate alte motive, astăzi ne îndreptăm
gândul de RECUNOȘTINȚĂ către voi, dragi copii!

*

Voi, copiii, ne oferiți în dar nouă, celor mari, șansa de a ne retrăi la unison cu voi, copilăria, de a-i revizita plaiurile cu dor și de ne adăpa sufletul din izvorul nesecat al „vârstei de aur”.

Ne reamintiți mereu să zâmbim, să iubim necondiționat, să fim curioși în cunoaștere, să ne bucurăm de lucruri mărunte, să trăim prezentul în fericire și împlinire.

De cele mai multe ori, voi suneți dascălii noștri, ai adulților... ne oferiți soluții simple pentru probleme aparent complicate, ne dați lecții de viață și ne faceți să înțelegem că povestea trebuie scrisă împreună, zi de zi, clipă de clipă cu bucurie.

Ascultându-vă gândurile, evadăm din cotidianul cronofag.

Citind ideile voastre, pătrundem într-o lume mai bună.

Analizându-vă cugetările, înțelegem că jocul vieții e un joc perpetuu, pe cât de simplu, pe atât de atractiv.

Cu certitudine, voi, generația de copii liberi în gândire și simțire, mâine veți deveni oameni integri, care vor ști să păstreze acel echilibru între gând-cuvânt și simțământ, descoperind unul dintre marile secrete ale vieții în armonie, cunoaștere, bucurie și iubire.

Astăzi și nu numai, vă mulțumim cu RECUNOȘTINȚĂ
pentru tot ceea ce învățăm de la voi și prin voi!
Oferim la schimb IUBIRE...multă IUBIRE!

Cu toată prețuirea, vouă, tuturor copiilor
Profesor, Anca Iorga

Din cugetările copiilor

Copilăria este visul de aur al unui adult și cea mai de preț amintire...
O copilărie fericită, petrecută cât mai frumos este cel mai prețuit dar!

*

Copilăria este perioada din viață
în care se pregătesc bagajele pentru viitor.

*

Copilăria este partea din viața noastră lipsită de griji.
Toți adulții vor să se întoarcă la ea...stau cu bagajele făcute...

*

Copilăria este o crisalidă din care mai târziu va ieși un fluture dantelat.

*

Copilăria este inima de aur a adultului de mai târziu...
este etapa vieții pe care nimeni nu o poate uita.

*

Copilăria este vârsta frumuseții sufletești,
care zboară repede ca gândul. Trebuie să profităm de ea!

*

Copilăria este o călătorie frumoasă prin anii vieții mele.

*

Copilăria este partea din viață lipsită de-ngrijorare, în care visezi cu ochii deschiși.

*

*Copilăria este o carte cu pagini nescrise...
Cu cât se adună mai multe experiențe frumoase și constructive,
cu atât, în paginile cărții povestea se scrie singură...*

*Copilăria este etapa cea mai frumoasă a vieții.
Ea este plină de inocență, de zâmbete și fericire.*

*

*Cu toții ne vom aduce aminte cu mare drag de copilărie.
Copilăria este acea perioadă a vieții în care totul este simplu și frumos,
perioada fericită, care, din păcate, trece foarte repede... Hai să ne bucurăm de ea!*

*

Copilăria este începutul miraculos al vieții tuturor.

*

Copilăria înseamnă familie, locul în care te simți iubit și ocrotit.

*

*Copilăria este cea mai frumoasă etapă din viața noastră...
Trebuie doar să ne jucăm și să învățăm !*

*

*Copilăria este cel mai frumos moment din viața unui om.
Ea trebuie trăită în iubire și mângâiere.*

*

*Copilăria este un basm frumos pe care-l trăiești din plin,
de care îți amintești mereu cu drag, până la bătrânețe.*

Lecția de limba română

SUBSTANTIVUL - CAZURILE ȘI FUNCȚIILE SINTACTICE

CAZUL NOMINATIV

- SUBIECT:** *Copilul se joacă.* (CINE?, CE?)
- NUME PREDICATIV:** *El este inginer.* (CINE ESTE?, CE ESTE?)
- TRIBUT SUBSTANTIVAL** în cazul Nominativ: *Orașul Iași merită a fi vizitat.* (CARE?)

CAZUL ACUZATIV

A) COMPLEMENTE NECIRCUMSTANȚIALE:

- COMPLEMENT DIRECT:** *Tu citești cartea împrumutată.* (PE CINE?, CE?)
- COMPLEMENT PREPOZIȚIONAL:** *Îmi amintesc cu plăcere de tinerete.*

M-am întâlnit cu prietena mea prin parc.

(DE CINE?, DE CE?, CU CINE?, CU CE?, PENTRU CINE?, PENTRU CE?, LA CINE?, LA CE? etc.)

- B) CIRCUMSTANȚIALE (circumstanță = împrejurare)
- CIRCUMSTANȚIAL DE LOC:** *Vara mergem la mare.*
(UNDE?, DE UNDE?, PÂNĂ UNDE?, ÎNCOTRO?)
 - CIRCUMSTANȚIAL DE TIMP:** *Am stat la București o săptămână. Eleva a ajuns la oră după profesoară.*
(CÂND?, DE CÂND?, PÂNĂ CÂND?, CÂT TIMP?)
 - CIRCUMSTANȚIAL DE MOD:** *Privești peisajul cu plăcere.*
(CUM?, ÎN CE FEL?)
 - CIRCUMSTANȚIAL DE SCOP:** *Tu te pregătești pentru examen.*
(ÎN CE SCOP?)
 - CIRCUMSTANȚIAL DE CAUZĂ:** *Copilul plângea de rușine.*
(DIN CE CAUZĂ?)
- C) **ATRIBUT SUBSTANTIVAL PREPOZIȚIONAL:** *Cartea de povești este încântătoare.* (CARE?, CE FEL DE?)
- D) **NUME PREDICATIV:** *Această carte este de gramatică. Rochia este din mătase.*

CAZUL **G**ENITIV

Substantivul în cazul G. poate fi însoțit de articolul genitival **a, al, ai, ale**.

- NUME PREDICATIV:** *Ei sunt contra războiului. Deși nu o înțelege, mama este de partea Martei.*
- ATRIBUT SUBSTANTIVAL GENITIVAL:** *Cărțile copiilor sunt interesante.* (ALE CUI?, A CUI?, AL CUI?, AI CUI?)
- ATRIBUT SUBSTANTIVAL CU PREPOZIȚIE SAU LOCUȚIUNE PREPOZIȚIONALĂ:** *Sondajul asupra rezultatului la examen a fost edificator.*
(prepoziții și locuțiuni prepoziționale specifice G: prepozițiile *asupra* și *contra* și cele provenite din adverbe prin articulare: *înaintea, înapoia, deasupra, dedesubtul, înăuntrul, în fața, în spatele, în mijlocul, în urma, în jurul, în preajma* etc.)
- CIRCUMSTANȚIAL DE LOC:** *Mașina a staționat în spatele casei.*
- CIRCUMSTANȚIAL DE TIMP:** *Tu ai sosit aici înaintea mamei.*

CAZUL **D**ATIV

- COMPLEMENT INDIRECT:** *Tu îi oferi mamei tale o floare.* (CUI?)
- ATRIBUT SUBSTANTIVAL PREPOZIȚIONAL CU PREPOZIȚII SPECIFICE:** *Succesul grație muncii a fost mare.* (prepozițiile *datorită* și *mulțumită*, provenite din participii, precum și *grație*, provenită din substantiv).
- ATRIBUT SUBSTANTIVAL ÎN DATIV FĂRĂ PREPOZIȚIE:** *Predarea limbii germane străinilor este dificilă. Marian este vecin prietenei mele.*

CAZUL **V**OCATIV

Substantivul în cazul VOCATIV nu are funcție sintactică. El exprimă o chemare adresată cuiva pentru a-i atrage atenția: *Ioane, vino repede!* (Atenție la punctuația Vocativului!)

Material realizat de prof. IULIA GOGUȚĂ

Numeralul și alte părți de vorbire.

„Capcane” în recunoaștere

(a) Cuvântul **un** poate fi:

-numeral cardinal cu valoare adjectivală:

Un copil scrie, doi citesc.

A așteptat **un** minut.

Pâinea costă **un** leu.

El are **un** singur frate.

-adjectiv pronominal nehotărât: **Un** copil scrie, altul citește.

-articol nehotărât: Trecea **un** om pe stradă.

(b) Cuvântul **o** poate fi:

-numeral cardinal cu valoare adjectivală:

O elevă lipsește, două sunt prezente.

Mai stai **o** secundă.

Marfa cântărește **o** tonă.

El are **o** singură soră.

-adjectiv pronominal nehotărât: **O** elevă lipsește, alta este prezentă.

-articol nehotărât: Fata locuia într-**o** casă mică.

-pronume personal, formă neaccentuată: Am văzut-**o** pe Ioana.

-formant invariabil al viitorului popular: **O** să așteptăm trenul.

-interjecție: **O!** Ce surpriză!

(c) **Unu** vs **unul**

Numeralul care desemnează numărul **1** are forma **unu** la masculin (și nu **unul**, care este forma pronumelui nehotărât):

N-au fost aleși doi premianți, ci numai **unu**. (numeral)

Unul a câștigat, celălalt a pierdut. (pronume)

Material realizat de prof. Petronela Șerban

COLȚUL CUVINTELOR MEȘTEȘUGITE

Trecut, Nulitate, Viitor

Eram fericiți și nu știam. Aveam o viață palpabilă sau, cel puțin, aspiram la una ideală; trăiam împreună și totuși atât de separați. Lumea începuse deja să prindă forma unor cercuri concentrice ale goanei după materialități, însă nu acceptam să ne gândim la consecințe. Fiecare trăgea cu îndârjire de colțul său, mânat de orgolii și frustrări să se îndepărteze de oameni, de ceea ce ar fi putut însemna împlinirea reală, dacă am fi știut să vedem.

Să fim simpli, un concept care în trecut părea atât de nesatisfăcător, o jignire pentru omul modern, ce fugea după marele nimic care ne distrugea până și ultimul fragment de bucurie umană, ascuns sub masca unui țel comun, gol și sec.

Cum începeau viețile noastre? Oare ne mai amintim? Ce era o rază de soare care îți lumina dimineța? Ce erau stropii calzi de ploaie într-o după amiază de miercuri sau culorile apusului în balcoanele orașelor? Cu câteva săptămâni în urmă, toate acestea erau uitate într-un fundal imperceptibil pentru umanitate, așteptând cu nerăbdare momentul revenirii în prim planul existenței.

Și acest moment a venit: nu ca o pedeapsă, ci ca o ultimă șansă să ne trezim. O ultimă șansă în care viața ne obligă să luptăm cu toată ființa pentru a o recăpăta și a o putea, în sfârșit, numi a noastră. Alegem dacă protestăm zadarnic, renunțăm la premiul ce pare atât de departe sau suntem suficient de puternici să triumfăm în tăcere...

Așa scriam și gândeam în clipele în care speram la un nou început, însă acum înțeleg din ce motiv omenirea făcea un obiectiv din avuție și complexitate. Viața devine insipidă, încercând să descopere Universul între patru pereți. Când te invadează dorința de schimbare, dai perdeaua la o parte și vezi că lumea e mai mare... dar nu mai e a ta. Începe să doară cu lacrimi șterse și strigăte mute, fără expresii. Amintirile și speranța rămân singura consolare, fiindcă nu ne mai permitem să trăim în prezent. Simplitatea exagerată ne sufocă, deci pentru ce motiv nu avem dreptul să visăm la un viitor în diversitate și transformare?

Senzația de singurătate e trecătoare, dar naște sentimente nebănuite. Când apare o luminiță la capătul drumului, chiar și o revedere cu cineva drag, te încrezi orbește în ea, irațional, lupti pentru oportunitatea de a te ridica din propria ta nemulțumire și când luminița se stinge, dispăre și motivația de a contrazice destinul. Rezultatul este o perpetuare constantă, ca o buclă temporară nevinovată și totuși malițioasă. Degeaba ne reinventăm, degeaba ne descoperim simțirile interioare, degeaba avem suficientă voință să răsturnăm globul, când entitatea cu care ducem războiul e de fapt fragmentată în fiecare suflet și nu are de gând să iasă la iveală.

În teorie, sunt posibile dezvoltarea, o lume mai bună, pacea, legăturile indestructibile. În fapt, și acestea ar putea ajunge cândva motiv de suferință sau abandon al propriei ființe. De ce? Cu toții știm că nici dușmanului nu îi place monotonia.

Iordăchescu Iustina, clasa a VII-a A

Anotimpuri

Legenda toamnei

Odată, demult, o poveste pierdută în negura vremii, purtată de corbi negri ca noaptea, se aude în fiecare toamnă, șoptită de voci misterioase, voci ascunse în întunecimile codrilor, cei înțelepți, cei fără chip, ies la iveală și povestesc legenda celor trei frați ce au adus sezonul ploilor și al recoltelor, al culorilor și în același timp al odihnei eterne.

Într-o cetate pierdută în inima unui munte trăiau cei trei frați, învrăjbiți de gheața ce s-a așternut ca un perete între ei. Toți au plecat în vremea când anotimpul cald lua final și lăsa frigurile nemiloase să preia aspra lumii la o vânătoare ce nu avea alt scop decât cel de a descoperi cine dintre ei este cel mai vrednic și cel mai puternic.

Primul a plecat înarmat cu un arc de lemn spre vest. A înaintat încet printre crengi uscate și prin nămol lipicios. S-a făcut nevăzut printre trunchiuri și a așteptat în liniște până dintr-un tufiș și-a făcut apariția o vulpe cu blana portocalie, ochi sticloși și privirea atentă asupra fiecărei mișcări din lumină. Băiatul și-a fixat săgeata în arc și a țintit cu precizie spre inima vulpii. Animalul și-a dat suflul și s-a transformat într-o nestemată roșie și sclipitoare. Primul fiu, mulțumit, face cale întoarsă spre ieșirea din pădure cu mica sa comoară în traista de piele.

Al doilea frate merge spre est cu o sabie de alamă în mâna dreaptă, se îndreaptă încrezător spre cascada ce curge furioasă la marginea codrului. Pășește cu mișcări delicate încât să nu facă niciun sunet și își continuă drumul. Lângă râul în care se vărsa cascada, un iepure cu blana aurie bea apa rece de munte. Băiatul și-a dat seama că sabia sa nu poate fi de folos cu un animal atât de rapid, așa că a făcut cale întoarsă până lângă un trunchi pe care se întindeau plante agățătoare, a cules câteva și a construit o capcană pentru prada sa. A amplasat-o mai jos pe cursul apei și s-a întors la locul unde iepurele încă stătea, parcă așteptându-l. A ieșit rapid din tufișul în care era ascuns și a speriat iepurele ce a picat fix în plasa acestuia. A luat sabia și a tăiat plantele ce le-a folosit drept frânghii.

Iepurele i-a adus și acestuia o nestemată, dar de data aceasta aurie precum aurul. Fratele mijlociu s-a întors pe cărarea sa, spre ieșirea din pădure, cu premiul său.

Cel mai mic frate a ales singura cărare rămasă, în ambele mâini ținea pumnale încrustate cu safire sclipitoare. A înaintat la fel de sigur pe sine precum frații săi mai mari. Drumul său ducea spre o parte mai întunecată a pădurii pe care nu o mai văzuse vreodată. Cât mergea înainte, atent la împrejurimi, păsările tăceau, niciun animal nu mai mișca în tufăriș, iar soarele nu se mai vedea în desișul arborilor bătrâni.

Deodată, în liniștea de mormânt, se aude un cântec minunat, pasărea ce îl încânta părea să se afle în apropiere, așa că al treilea frate a decis să urmeze sunetul. În vârful unui stejar falnic, o pasăre cu pene galbene și roșii aducea singurul strop de viață într-o pădure pe moarte. Tânărul vânător își întetea strânsoarea pe pumnale și medită la o strategie destul de bună încât să obțină animalul. Singura sa șansă erau armele pe care le avea deja, nimic mai mult, nimic mai puțin. S-a apropiat încet de copac și a început să fluiere în ritm cu prada sa. Curioasă, pasărea coborî pe o creangă mai joasă, încât să își vadă companionul mai bine. Băiatul continuă să se apropie, iar cântăreața îi repeta mișcările. Părea speriată, dar a fost destul de neatentă, încât să se lase prinsă în strânsoarea nemiloasă a omului ce a adus din nou tăcerea printre copacii așezați haotic în jurul său. Băiatul a obținut o nestemată portocalie și a plecat fără să privească înapoi.

La finalul zilei, cei trei s-au întâlnit și au arătat ce premii au obținut. Spiritele pădurii, furioase pe vânători, i-au blestemat. De acum, la finalul sezonului cald cei trei vor lua forma frunzelor de toamnă și își vor continua căderea la nesfârșit în locul în care au sfidat legile naturii pentru propriul câștig.

Alistar Alessia, clasa a VII-a A

IARNA, ANOTIMPUL CEL MAI FRUMOS

Îmi plac toate anotimpurile, dar cel mai mult îmi place iarna. Aș putea spune că este anotimpul meu preferat!

În vacanța de iarnă, pe care o aștept cu mare nerăbdare, plec mereu la bunici, la țară. Acolo mă distrez mereu foarte tare. Mi-am făcut mulți prieteni cu care mă joc toată ziua. Cea mai grozavă distracție este mersul la săniuș. Ne adunăm toți copiii cu săniuțe și mergem pe deal. Acolo ne bucurăm mult de zăpadă. E moale și ne place să facem oameni de zăpadă. Apoi ne dăm drumul la vale, pe sănii. Este extraordinar! Râdem tare când ne rostogolim prin zăpada pufoasă și ne așezăm cu fața în sus când ninge cu fulgi

mari.

La fel de mult ne place să stăm sub copacii încărcăți cu zăpadă și să scuturăm crengile. Zăpada căzută ne acoperă cu totul și semănăm toți cu niște oameni de zăpadă.

Îmi place foarte mult iarna și pentru că seara, când se aprind luminile pe la case, parcă suntem într-o poveste. De parcă totul ar fi pictat și noi, copiii, am fi personajele unei povești frumoase.

Să nu uit! Îmi place iarna și pentru că este anotimpul cadourilor, când mama face brăduțul și, în dimineața de Crăciun, ne bucurăm cu toții de cadourile pe care le găsim sub brad!

Andrei Jachet, clasa a IV-a A

PRIMĂVARA MEA

Anotimpul învierii și al bucuriei, primăvara, îmi face sufletul să tresalte în fiecare an. Glasurile duioase ale păsărelor îmi vestesc bucuria renașterii naturii. Pomii, stropiți cu flori plăpânde, își lasă crengile purtate de adierea blândă a vântului, iar firul ierbii se frânge sub greutatea picăturilor de rouă.

Razele soarelui au făcut mugurii să plesnească de bucurie, scoțând la iveală verdele crud al frunzelor.

Gândacii își croiesc drum către suprafața pământului pentru a căuta mângâierea soarelui. Harnicele albine își pornesc colinda prin livezi alături de miile de fluturi.

Livada înflorită este un paradis al florilor parfumate și gingașe. Cireșul timpuriu este regele livezii pentru că este cel dintâi copac care răsfață oamenii cu cele mai gustoase și aromate cireșe. Acum, primăvara, parfumul podoabei sale se simte de departe. Din când în când vezi cum cad petale de flori din el, legănate de vânt. Razele soarelui răsfață cireșul, îl mângâie, încurajându-l să rodească. Curând, florile vor deveni cireșe dulci și zemoase, ce vor fi culese cu plăcere.

Aștept cu nerăbdare momentul în care voi aduce din grădină coșul plin cu cireșe coapte.

Iubesc primăvara din tot sufletul și simt că și ea mă iubește la fel. Este anotimpul meu preferat.

Tudor Ionescu, clasa a IV-a A

Primăvara, anotimpul renașterii

Crăiescu Mihai, clasa a IV-a C

A sosit primăvara, cea care renaște toată natura, eliberându-și mantia cea albă, care a fost purtată o întregă iarnă. Soarele cel curios iese de după nori, încălzind pământul pentru primii ghiocei și zambile, care cu aroma și frumusețea lor încântătoare vestesc primăvara.

Păsărelele cu ciripitul lor cristalin se bucură de adierea caldă a vântului primăvărat. Copacii înmuguriți încep să înflorească și albinuțele zumzăie din floare în floare printre tot ce este înflorit și înverzit.

Roua dimineților de primăvară strălucește precum diamantele pe pajiștea înverzită la zâmbetul călduros al soarelui. Pe cerul albastru ca marea se zăresc mii de stoluri de păsări călătoare pentru a începe o nouă viață.

Rândunelele se reîntorc în locul unde s-au născut și încântă natura cu ciripitul lor. Natura înverzită se bucură de sosirea primăverii după o iarnă lungă și geroasă. Primăvara ne încălzește sufletele, încărcându-ne cu energie, bucurie și pace sufletească.

Bine ai venit, draga noastră, Primăvara!

Alaiul primăverii

Lungu Lucian, clasa a IV-a C

Împreună cu alaiul său, primăvara se așterne peste natura care abia o așteaptă. Soarele încălzește fiecare colțișor de pământ, codrul revine la viață, iar grădinile pline de flori ne poartă cu gândul spre cele mai minunate locuri.

Sub ploaia razelor de soare, firele de iarbă învie, în timp ce livezile se îmbracă în straie imense și parfumate de flori pastelate, a căror mireasmă plesnește și se împrăștie peste tot.

Frunzele se scaldă în albastrul văzduhului, în timp ce vântul adie ușor printre crengile copacilor.

Noaptea nu și-a mai aprins candelule, în schimb miile de ghiocei care au invadat pământul au făcut ca acesta să arate ca un cer plin de stele.

Ramurile cireșilor sunt ca niște perdele albe, subțiri, iar pe alocuri apar roiuri mici de albine și fluturași firavi și multicolori.

Narcisele și zambilele se ridică spre soarele care le alintă petalele, iar gingașii toporași înfrumusețază covorul verde și proaspăt, abia apărut.

Păsările călătoare au început să se întoarcă din țările calde, amintindu-și parcă de meleagurile de basm pe care le-au lăsat cândva în urmă. Lebedele plutesc pe luciul apelor cât este ziua de lungă și, din când în când, își scufundă gâturile mlădioase în apa liniștită pentru a căuta hrană.

Rândunicile își fac cuiburi sub streșinile caselor, iar berzele se întorc în cuiburile pe care le-au lăsat cândva în urmă.

Fieca cea mai tânără a anului, a adus odată cu ea multă bucurie pentru toată lumea și noi eram dornici să vină cât mai repede!

Primăvara a venit!

Vasiliu Emilia Isidora, clasa a IV-a C

Primăvara cu alaiul său se așterne peste crânguri și poieni. Ghiociei și rândunelele vestesc venirea acesteia. Primăvara dă cerului zări senine și luncilor cântece măiestre. Primăvara, în caleașca ei de smarald, și-a făcut simțită prezența.

Triluri slabe, cristaline dădeau de veste întoarcerea păsărilor călătoare. Păsările au început repetiția primelor note muzicale. Cântecele privighetorii face munca oamenilor mai ușoară și mai spornică.

Soarele strălucitor adună cojoacele și stinge focul din sobe. El își face loc printre norii de cenușă și potopul de raze se revarsă peste pământ. Soarele împrăștie norii supărăcioși cu săbii lungi de lumină. Acesta începe să crească în caldura și lumină, trezind natura la viață. Soarele soarbe roua dimineții de pe câmpul înverzit.

Sub ploaia razelor învie firele ierbii. Aceasta a prins colț fraged și nou. Pomii din zăvoaie înălțau ramuri încărcate cu flori. Liveziile s-au îmbrăcat într-o albă haină de sărbătoare. Mugurii încep a plesni sub mângâierea soarelui. Frunzele copacilor se scaldă în albastrul văzduhului. Din copacii înfloriți se scutură ploi de miresme. Vântul adie molcom printre crengile înverzite ale copacilor.

Florile primăverii dau vestirea acesteia. Doar unele dintre acestea sunt ghiocelul și zambila. Flori multicolore și frumos mirositoare împrăștie în văzduh mirosul primăverii. Zăpada se topește, dând la iveală ghiociei gingași. Ghiocelul își saltă lujerul mic, străveziu în mijlocul căruia strălucește floarea albă și curată ca neaua. Petale gingașe se deschid și o rază de soare le mângâie blând. Toate florile participau la o paradă a eleganței condusă de Regina nopții.

Oamenii adună semințe ca să le planteze. Sosirea primăverii aduce cu ea mușuroaie de tractoare pe câmp, ce ară în brazda reavănă. Frumusețea naturii deșteaptă noi speranțe în sufletele oamenilor. Viața naturii ne îndeamnă să fim mai activi. Timpul frumos aduce bucurie oamenilor.

Primăvara a venit!

Primăvara☀

Irina Andrei, clasa a II-a B

Primăvara, atunci când vine,
Afară este mult mai bine.
Toți ghiociei înfloresc,
Iar zambilele zâmbesc.
Sosesc păsări călătoare,
Pe cer este mândrul soare!☀

Primul semn pe cer apare

Dascălu Sofia, clasa a IV-a C

Primul semn pe cer apare
Că-n natură-i sărbătoare.
E senin și cald afară,
Păsărelele sus zboară.

Vine vara... cucerește
Fiecare petec trist,
Greierul se tot făleşte
Că el este un artist,

Eu cu fetele prin parc,
Colorate și grăbite,
Cu fustițe ne-mbrăcăm
Și cântăm cam aiurite.

Primăvara

Filip Codrin, clasa a III-a C

Peste pământul umed plutește boarea caldă a primăverii. Gingașul ghiocel a înflorit. Iarba a înverzit pământul.

Încet, încet, pădurea a îmbrăcat haina verde a naturii. Ghiocelii și găzele vestesc sosirea noului anotimp. Rândunicile zboară spre vechile cuiburi. Ciripitul lor vesel ne încântă auzul.

Peste tot se observă bucuria venirii unui nou anotimp, anotimp care trezește la viață întreaga natură.

Primăvara

Donici Elena, clasa a IV-a C

Primăvara-i anotimpul
Ce se-mbracă-n verde viu.
Un tablou cu o pictură,
După vreme, asta știu.

Păsărele albe, negre,
Dintr-o creangă-n alta zboară,
Cântă vesele și-aleargă,
Bucurându-se de soare.

Pomii îmbrăcați în floare,
Atrag multe cântărețe,
Ca-ntr-o zi de sărbătoare,
Dansatoarele mărețe.

Ce frumos se relaxează
Toate vietățile!
Nici nu vor ca să mai vază
Toate răutățile!

Să vină primăvara

Ecaterina Căpitanu, clasa a III- a A

Să vină primăvara
Cu zâmbet cald, cu flori,
Să vină primăvara
În suflete, la noi!

Să ne aducă-n cale
Un soare arzător,
Să ne aducă-n cale
Belșug prin pure flori.

Să vină primăvara
Cu jocuri de copii,
Să ne aducă-n cale
Doar sănătate, bucurii!

Mormoe Amelia, clasa a III-a A

Primăvara

Antonia Dăscălescu, clasa a III-a A

Primăvara a venit, natura a înverzit.
Răsărit-au ghiociei, brândușe și brebenei.
Păsările ciripesc, printre ramuri construiesc
Cuiburi puilor gingași, copilași, veseli urmași.
Albine și fluturași roiesc lin peste imaș,
Lângă micul pâraiaș.
Fete mândre și feciori joacă hora în câmpie,
Cântă și e veselie!
- Dragă, bună primăvară,
Bun venit la noi în țară!
Cu alai de mândre flori și cu sfinte sărbători.
Soare cald tu ne-ai adus, Nașterea Domnului Iisus,
Fericirea inimii, bucurii copiilor.

Primăvara, lucrări realizate de
Braharu Natalia, Giurgescu Ana-Nicola, Vararu Tudor, Baluș Elena, clasa a III-a A

Rândunica cea voioasă

Într-o frumoasă zi de primăvară, Ana, Roberta și Maria s-au hotărât să meargă la marginea pădurii, ca să studieze păsările.

Pe drum, atenția lor a fost atrasă de ciripitul vesel al unei rândunici, care stătea pe creanga unui copac abia înflorit.

Curioase, ele s-au apropiat de pasăre. Maria a început să o studieze cu binoclul, Roberta a dorit să îi citească o poezie, iar Ana o invită de zor să se așeze pe degetul ei.

Veselă, rândunica ciripea încontinuu, iar fetele și-au dat seama că de fapt aceasta le povestea întoarcerea ei în țară.

Uimite, fetele au constatat că înțeleg grăitul păsării, care le-a impresionat cu povestea ei.

În final, i-au promis că vor reveni ca să îi vadă primul cuib și primii pui pentru că își doreau ca rândunica să rămână mereu voioasă.

Ioan Manole, clasa a IV-a E

Cu gândul la vacanța de vară

Lungu Lucian, clasa a IV-a C

Suntem pe ultima sută de metri a unui an școlar greu, în care toți elevii au avut incertitudini și activitățile zilnice au fost altfel decât în ceilalți ani.

Nici orele nu mai sunt cum au fost în trecut, iar colegii și profesorii se străduie să aducă lucrurile pe drumul cel drept.

Cu gândul la vacanța de vară, mă preocupă planurile pe care mi le-am făcut încă de la sfârșitul anului trecut.

Ca în fiecare an, mă așteaptă marea și locurile minunate pe care le vizitez fără să mă satur vreodată. Îmi plac foarte mult și plimbările, atunci când toată familia este împreună, relaxată și fără grija unei noi zile cu obligații.

Îmi voi petrece mult timp și cu animalele de companie... multe la număr, ce e drept. Toți prietenii noștri fără grai au ajuns la noi fără să îi căutăm, sunt fericiți și ne înseninează și cea mai gri zi. Părinții mei spun că o casă fără animale nu este completă și știu că au dreptate. Nici nu vreau să îmi imaginez o zi fără prietenii mei blănoși.

Cu toate că îmi doresc să stau mai puțin la laptop, jocuri video și telefon, știu că nu voi reuși. Voi încerca totuși și acest lucru. Îmi plac pre mult gadgeturile moderne și prin intermediu acestora mă întâlnesc cu colegii de școală și cu prietenii mei.

Toate astea nu ar fi pe deplin pe placul meu dacă părinții nu ar fi lângă mine. Meseriile lor le permit să aibă și ei vacanță în aceeași perioadă cu mine și sora mea. Și nu în ultimul rând, sigur mă voi îngrășa. Nimeni nu poate rezista dulciurilor mamei, mereu făcute în porții duble. Să fiu sincer, nici nu mă gândesc să le împart cu cei din jur.

Sper ca fiecare copil să aibă măcar o vacanță frumoasă, așa cum sunt ale mele.

Vacanță frumoasă tuturor!

VARA

Cenușă Bogdan, clasa a IV-a C

Dragi colegi, eu vă prezint
Cel mai frumos anotimp!
Este vara cu căldură
Și mereu cu vreme bună!

Soarele e sus pe cer,
Luminoase raze-n aer,
Nu e vânt și nici ploii reci,
Ai tot timpul să petreci!

Flori cu parfumuri alese
Și pe câmp, pe dealuri, dese,
Fac acest tablou să pară
Cea mai minunată VARĂ!

Vacanța de vară☀

Ana Miryam Munteanu, clasa a II-a B

Zarva mare din oraș
Îi anunță pe copii
Că vacanța va sosi
Și-n tabere vom porni.

Cu rucsacul în spinare
Urcăm în autocare,
La cabană vom poposi,
Distracția o vom porni.

Multe activități frumoase
Noi, cu doamna, iar vom face!
Dezvoltare personală
Și IUBIRE cât o vară!♥♥♥

La Mestecăniș☙

Natalia Blănuță, clasa a II-a B

La Mestecăniș,
Satul este ca un paradis!

În pădurea de mesteceni,
Pe care minunăția o întrece,
Vezi o mănăstire înaltă,
Ce privirea ți-o încântă toată.

Acolo trăiesc trei copii,
Ca-n povești - trei minunății...
În bucurie, alături de părinții lor
Și măicuțe care cântă-n cor.

Curcubeul☁

Raluca Brașoveanu, clasa a II -a B

În grădina de la țară,
După o ploaie torențială,
S-a ivit în depărtare,
Pe cer, un CURCUBEU mare.

Roșu, oranj, galben și verdele,
Apoi albastrul, ce prieten le e!
Culori, una după alta,
Curg pe-al nostru drag pământ
Sub formă de sfânt legământ.

Și cu mare bucurie,
Mulți copii zâmbesc de zor,
Ei ar vrea acum, mereu,
Să se dea pe CURCUBEU!☁

Anotimpul meu preferat Iubesc vara!

O iubesc cu toată splendoarea ei, cu culoarea și parfumul incomparabil. Este anotimpul meu preferat cu zile lungi, calde, pline de soare și mirese.

Vara îmi amintește de toate vacanțele și plimbările cu familia și prietenii. Perioadele petrecute la bunici în vacanțele de vară mă vor ține mereu cu suflet de copil, chiar și atunci când voi deveni matur. Cățărutul prin copaci după cireșe, jocurile nesfârșite până târziu în noapte, cântatul greierilor, al păsărilor îmi dau viață și culoare.

Îmi place să petrec timpul afară, în natură, să admir tot ce mă înconjoară, când mă aplec asupra unei flori să mă umple cu parfumul ei și să urmăresc jocul păsărilor prin iarbă. Eu cred că vara putem face tot ce nu facem în restul anului. Oamenii sunt mai buni, mai veseli și mai calzi. Asemenea florilor și naturii, parcă radiază și oamenii. Tot ce cuprinde acest anotimp pe mine mă bucură și mă completează.

Bine ai venit, vară! Te așteptăm cu drag și dor!

Nistor Flavian, clasa a IV-a A

Zvon de vară Hanganu Adnana, clasa a IV-a C

Dragă vară, ai pictat
Cu un strat mai gros de verde
Văile în lung și-n lat.
Ce tablou frumos se vede!

Soarele pe cer domnește
Și pământul încălzește.
Ca o lacrimă e cerul
Ce așteaptă curcubeul.

Trandafirii înfloriți,
Care au spini ascuțiți,
Se mândresc cu-a lor culoare
Și aromă îmbietoare.

După cum prea bine știm,
Pentru oricare copil
Vara-i bucurie mare,
Că doar e VACANȚA MARE.

Vara 🎵 Natalie Apreutesei, clasa a II-a B

Vara vine cu cireșe în loc de cercei
Și-n aer cu miros de tei.
Cu premiul întâi la serbare
Și multă, multă joacă în vacanța mare,
Cu vată pe băț și înghețată,
Și de la stat pe nisip... cu pielea bronzată.
Cu zile întregi de dat cu rolele,
De alergat și de udat cu pistoalele,
Zile cu șotron și alte desene pe alei,
Cocoțați după mere verzi, prin copăcei.

Și, deodată, vreau să vină toamna
Fiindcă mi se face dor de Doamna!

VARA

Vara este anotimpul cel mai călduros dintre cele patru, este anotimpul vacanței și al distracției pentru toată lumea. Poate că îmi place atât de mult acest anotimp și pentru că sunt născută în luna iunie, când începe și vacanța. Mersul la mare și petrecerea timpului alături de familie și de prieteni sunt preferatele mele: stăm la soare, mingea aurie care ne mângâie cu razele sale, ne bălăcim în valurile mării învolburate, construim castele de nisip, ne udăm cu pistoalele cu apă sau mergem în parcurile de distracții.

Mă încântă foarte mult când tata nu are de făcut diverse treburi pentru serviciu și se distrează împreună cu noi atunci când facem plajă, înotăm sau servim masa. Programul pare unul monoton, dar totul e mai incitant când suntem cu toții, ne povestim întâmplări prin care am trecut sau facem glume.

Și faptul că mergem la mare cu rulota mi se pare interesant, parcă ne-am lua cu noi casa peste tot, ca melcul ... Abia aștept zilele de vacanță, de relaxare și liniște, pentru că această perioadă este splendidă.

Zile luminoase, vă aștept cu drag!

Cozma Ioana-Alexandra, clasa a V-a B

Gigel și vacanța mare☺

Natalie Apreutesei, clasa a II-a B

Cu gândul la vacanța mare,
La valurile mării și la soare,
La zilele în parc cu bicicleta
Și la gogoșile bunicii Veta,
Gigel își zice: am o problemă!
Nu voi avea timp pentru temă,
Voi da un anunț de angajare:
Caut „temist” pentru vacanța mare!

Imaginație de copil✧

Natalie Apreutesei, clasa a II-a B

Dintr-un tub de acuarele
Un glas mic se auzea:
-Scoate-mă afară, îndură-te de mine
Și eu voi face ceva chiar pentru tine!
-Dar ce ai putea să faci mai exact?
-Îmi place de tine, iată, ai tact!
Un strop de culoare ca mine
Poate fi orice pentru un copil ca tine.
Fiindcă imaginația ta nu are
Spre nimic și nicăieri hotare!

Preferințe

ACTRIȚA PREFERATĂ, TALENT ȘI PASIUNE

Mary Louise Streep s-a născut într-un mic oraș din statul New Jersey, în data de 24 iunie 1949. A studiat la **Yale University** și și-a început cariera cu filmul **Julia**, în 1977. De mai bine de 40 de ani este una dintre cele mai bune acrițe de la Hollywood, dar eu cred că ea chiar este cea mai bună și voi aduce argumente în acest sens.

Ei bine, ea deține recordul pentru cele mai multe nominalizări la trofeul **Globul de Aur**, și anume 30, dintre care a câștigat 8. De asemenea, are 21 de nominalizări la **Premiile Oscar**, dintre care a obținut 3 pentru următoarele filme: **Kramer contra Kramer** (1980), în care a interpretat o femeie divorțată, care lupta pentru custodia fiului său; **Alegerea Sofiei** (1983), în care a portretizat o mamă de origine evreică, ce trebuia să aleagă care dintre cei doi copii ai săi să supraviețuiască; **The Iron Lady** (premiu obținut după aproape 30 de ani, în care prezintă ultimii doi ani din viața lui Margaret Thatcher).

După părerea mea, performanțele ei au s-au remarcat în filmele: **Out of Africa**, **The Bridges of Madison County** și **The Post**. Toate aceste realizări au fost posibile datorită talentului indiscutabil, dar și datorită pregătirii intense pentru fiecare film, deoarece lumea personajelor întruchipate de ea este foarte diversă. De exemplu, a vorbit germană cu accent polonez, dar și engleză cu accent britanic, australian, danez, scoțian, italian sau franțuzesc. A experimentat vioara și chitara, și-a riscat viața pe platourile filmului **The river wild**, a cântat în peste zece musicaluri și chiar s-a străduit să cânte la fel de rău ca Florence Foster Jenkins, supranumită **cea mai rea cântăreață a lumii**.

Actrița a declarat în nenumărate rânduri că nu cariera a fost prioritară pentru ea, ci familia, ea având 4 copii și una dintre cele mai longevive căsnicii de la Hollywood. Nu ar fi putut să le aibă pe amândouă fără inteligență, bunătate, respect și modestie.

Sper că v-am trezit curiozitatea și că veți căuta mai multe informații despre această actriță perfectă și poate că veți fi tentați să vizionați măcar unul dintre extraordinarele filme în care a jucat. Sunt sigură că o să vă placă!

Informații selectate de eleva **Spiridon Elena**, clasa a VII-a C

INTERVIU CU...EMINESCU

În calitate de reporter la ziarul **Timpul**, m-am gândit să-i iau un scurt interviu **Luceafărului poeziei românești**. Ce a ieșit, veți vedea și voi...

R. – Stimate domnule Eminescu, sunteți un scriitor foarte respectat. Cum vă simțiți când toată lumea vă citește textele, fie în versuri, fie în proză?

E. – Draga mea, eu scriu cu sufletul, ca gândurile mele să ajungă la oameni. Dacă chiar reușesc acest lucru, sunt foarte mulțumit.

R. – Am citit că, în calitate de revizor școlar, ați avut ocazia să-l cunoașteți pe Ion Creangă, creatorul **Abecedarului**. Ce v-a convins că textele sale merită publicate?

E. – Cum să-ți spun? Are el un umor care, și dacă ești trist, te face să râzi. Face haz de necaz în toate textele lui, iar colegii mei de la **Junimea** sunt bucuroși că l-au cunoscut și îi așteaptă noile glume cu multă nerăbdare.

R. – De ce Creangă vi se adresează cu termenul **BĂDIE**?

E. – Ei, e un fel de formă de respect moldovenească. El mă consideră ca fiindu-i frate și, din acest motiv, suntem foarte apropiați, chiar ca doi frați. Știi că e omul care m-a ajutat mereu la greu, nu?

R. – Desigur, v-a găzduit în bojdeuca lui din Țicău și v-a susținut mereu atunci când alții n-au făcut-o. Care e textul dumneavoastră preferat pe care l-ați scris?

E. – Am mai multe... dar, dacă tot ai întrebat, să știi că REVEDERE mi se pare foarte deosebit!

R. – Oare pentru că vă exprimați dorul față de locurile în care ați copilărit, pădurile de la Ipotești?

E. – Daaa... nu cred că există locuri mai frumoase și mai liniștite! Știi? Pădurea m-a primit mereu cu brațele deschise, m-a adăpostit în clipele de tristețe, m-a mângâiat cu adierea sa blândă și, în cele din urmă, mi-a fost sursă de inspirație. Știi că am multe texte în care apare codrul, nu?

R. – Da, toate sunt admirabile și mă îndeamnă la visare... Ați vorbit și despre acel lac, vestitul **lac cu nuferi**.

E. – Desigur... e o completare pentru exprimarea frumuseții pădurii. Nuferii mi se par florile cele mai frumoase... de mare finețe și eleganță...

R. – Ce proiect aveți pentru viitor?

E. – Intenționez să public câteva texte în proză, la care lucrez în prezent: Făt-frumos din lacrimă și Sărmanul Dionis. Vei vedea că sunt foarte educative, dar și pline de înțeleșuri.

R. – Vă mulțumesc pentru că v-ați făcut timp să-mi răspundeți la întrebări!

E. – Cu mare drag, întotdeauna! Îți doresc să ajungi un reporter cunoscut!

R. – Așa să fie!

de eleva **Goguță Teodora**, clasa a V-a C

De prin școală

DOAMNA MEA

Doamna mea învățătoare este și va rămâne pentru mine persoana care m-a învățat ce trebuie să știe fiecare om când începe să-și construiască temelia vieții. Cu ochii plini de dragoste și îngăduință, doamna învățătoare m-a călăuzit în tainele cunoașterii. Dumneaei este un model de urmat și, de cele mai multe ori, ce ne spune doamna învățătoare este mai presus de orice, chiar și de ce ne spun părinții. Este o a doua mamă. Mereu m-a surprins talentul ei de a ne trimite acasă mai încrezători și mai plini de cunoștințe.

Doamna învățătoare este o femeie frumoasă, înaltă, cu părul lung, negru și cu ochii blânzi. Este îmbrăcată tot timpul elegant.

Doamna mea învățătoare este o persoană capabilă, bună, răbdătoare și impunătoare. Are o abilitate minunată de a comunica cu noi, cu glasul ei, când duios, când autoritar, știind mereu să ne modeleze și să ne sădească în suflet cele mai importante virtuți.

Împreună cu dumneaei am învățat să scriu și să citesc. Încă din clasa pregătitoare, când am întâlnit-o emoționat, ne-a învățat să ne rezolvăm frumos conflictele, să ne susținem reciproc. Ne-a încurajat să mergem la diferite concursuri școlare, atât de importante în educația noastră. A rezistat temperamentului meu puțin efervescent și m-a temperat.

Îmi amintesc cu jenă momentul în care i-am scris greșit numele: „Daniela A Cristinei”, la concursul „Gazeta Matematică”. Doamna învățătoare nu s-a supărat, m-a dojenit puțin și apoi m-a iertat.

Doamna mea învățătoare este un exemplu extraordinar pentru noi și așa cum spune Tudor Arghezi: „învățătorul este o lumânare care arde luminându-i pe alții”.

Vă mulțumesc, doamna învățătoare, DANIELA ACRISTINEI!

Tudor Ionescu, clasa a IV-a A

Prima zi de școală

Pentru mine, ca și pentru familia mea, în fiecare an, prima zi de școală este un adevărat eveniment pentru care ne pregătim cu drag. Dar în acest an școlar, prima zi de școală a fost altfel: nu am avut voie să îi ofer flori Doamnei, nu am putut sta foarte aproape de colegi, trebuia să fim foarte atenți când intrăm în clasă și, cel mai greu de suportat, trebuia să purtăm mască.

În acest an școlar, prima zi de școală nu a mai avut bucuria primelor zile de școală pe care le-am trăit... și, totuși, faptul că am primit manuale noi și vorbele călduroase ale Doamnei învățătoare au mai îndulcit situația plină de restricții.

Îmi doresc ca anul viitor, mai ales că voi merge la gimnaziu, să am o primă zi de școală la fel de frumoasă ca aceea din clasa întâi, să pot da mâna cu colegii, să nu am grija dezinfectantului, să văd chipurile profesorilor fără mască.

Ștefan Amariei, clasa a IV-a E

ȘCOALA VIITORULUI

Suntem pe planeta Pământ, o planetă supertehnologizată, salvată din ghearele poluării. O nouă zi de școală este gata să înceapă. Mă teleportez la școală.

Ajuns în clasă mă așez în fața unui monitor multi-touch. Profesorul îmi introduce numele în baza de date. Îmi aleg materiile pe care doresc să le studiez astăzi. Selectez hologramele care să-mi prezinte lecțiile.

La desen voi studia astăzi cu Leonardo da Vinci. Îmi va arăta cum să desenez și îmi va explica misterul zâmbetului Mona Lisei.

La istorie vreau să iau lecții de strategie militară de la Napoleon Bonaparte, iar la sport vreau să joc baschet cu LeBron James.

La matematică, am ales ceva simplu: câteva sume Gauss, predate chiar de celebrul matematician. Alegerea a fost greșită pentru că am primit o mulțime de teme pentru acasă.

La ora de limba română, deși sunt prezent fizic în clasă, am căzut într-o dulce visare, gândindu-mă la cu totul altceva decât se discuta la oră. Deodată, se declanșează alarma. Părinții sunt contactați de urgență și îmi țin o video-muștruliuă de toată frumusețea, pe un ecran mare cât „cosmosul”, chiar în fața colegilor. Profesorul decide să ne testeze când constată că există conversații telepatice între elevi, care nu au legătură cu studiul.

În sfârșit, mergem acasă să ne updatăm moralul și să ne pregătim temele, pe care le fac împreună cu un robot care scrie tot ce gândesc.

Așa îmi imaginez școala viitorului, o școală pe care nu voi apuca s-o urmez, dar voi lăsa copiilor din viitor povești despre tablă, cretă, burete, cărți și despre cum am supraviețuit unei epoci așa de rudimentare.

Tudor Ionescu, clasa a IV-a A

ÎNTÂMPLĂRI LA ȘCOALĂ – DIN JURNALUL LUI GIGEL –

Nu știu dacă la voi e la fel, însă mie mi-a fost dor de școală. Bineînțeles că nu mi-au lipsit zgomotele și agitația de la începutul fiecărei ore, ascultatul la tablă și lucruri de acest gen, dar mi-a fost dor de discuțiile cu ceilalți, de magia de la cursuri, când ni se vorbește despre orogeneză sau despre eroul unei povestiri puțin cunoscute.

În orice caz, m-am bucurat mult când am aflat ca ne vom întoarce toți la școală.

Ziua de luni mă găsea pregătindu-mă sârguincios. Cu ghiozdanul în spate, am plecat fugind ca gândul spre școală. Nu doream să întârzii chiar atunci. Mi s-au părut clipe nesfârșite, dar, într-un final, am ajuns în clasă. Avusesem norocul să ajung primul, așa ca mi-am putut alege banca nederanjată. Am scos o carte pe care am început-o acum puțin timp și m-am apucat de citit. În curând, mi s-au alăturat și alți colegi. Orele au început, profesorii uitându-se cu drag la elevii pe care nu-i mai văzuseră un an. Totul a decurs normal, până în pauza mare, când am găsit după ce m-am întors de la biblioteca școlii un bilețel în pupitru. Era de la fratele meu mai mic, Dănuț, care se plângea că se luase de el un copil mai mare. Îmbufnat, am mers să văd ce se întâmplă. Nu a glumit când a zis că agresorul era mare, mă întrecea cu un cap în înălțime. Se îndepărta de clasa fratelui meu, ținând un penar roz în mâini și râzând sonor. În urma lui era chiar Dănuț, care încerca să recupereze obiectul. O fetiță cu ochii înlăcrimați stătea într-o parte, pleoștită.

-Lasă, Camelia! Îl voi face pe acel băiat rău să-ți dea penarul înapoi! O, Ionuț, vino repede!

-Ce s-a întâmplat?

-Băiatul ăsta i-a luat penarul colegei mele de bancă!

-Hei, dă-i fetiței penarul înapoi! am strigat către agresor.

-Ce treabă ai tu? întrebă întorcându-se amenințător respectivul.

-Nu e corect să profiți de slăbiciunea celor din jur ca să-i șicanezi! Dacă ai chef de harță, alege pe cineva pe măsura ta pentru asta! am zis furios.

-Cum ai fi tu! strigă băiatul, repezindu-se spre mine.

Rapid, i-am smucit băiatului penarul roz și i l-am aruncat lui Dănuț. Prinzându-l, i l-a dat colegei sale și a zbughit-o după ajutor. Ca un taur provocat de matador, bătașul se îndreptă spre mine, cu pumnii încheștați. Îi aruncă mâniat în aer, dar m-am ferit și l-am privit fără frică.

O bătaie a fost evitată în ultimul moment, gardianul școlii și câțiva profesori venind exact la timp.

V-am împărtășit ceea ce am scris în pagina de jurnal cu un scop anume: **NICIODATĂ SĂ NU VĂ GÂNDIȚI CUM SA FACEȚI MAI MULT RĂU, CI SĂ ÎNCERCAȚI MEREU SĂ FACEȚI LUMEA UN LOC MAI BUN!**

de eleva **Filip Maria Patricia**, clasa a VII-a C

Familie, prietenii...

Ursulețul Minei

În lada veche cu jucării se găseau tot felul de obiecte care îi aminteau bunicii de copilărie. Mare i-a fost mirarea bătrânei când a găsit printre păpuși, figurine și mingi de cauciuc un ursuleț micuț, cu ochi migdalați, vestuță din catifea și blană moale. Avea o mică ruptură în spatele unei urechi, însă în rest arăta neschimbat.

Amintirile au purtat-o pe bunică în urmă cu un car de ani, când era

doar o fetiță naivă. Primise ursulețul la o zi de naștere. Și acum îi trecea prin minte privirea caldă a părinților, care îi amintiră să aibă mereu grijă de de prietenul ei blănos. De atunci, ursulețul o urmă peste tot ceva timp. Îl hrănea, dormea cu el în fiecare noapte și îngrijea jucăria ca pe un copil neajutorat.

Tot atât de bine, bunica își amintea acea noapte geroasă de ianuarie, în care tușea și era fierbinte precum un cuptor. Mama o luase și o porniră ambele, pe jos, spre spital. Viscoala și era întuneric, dar ursulețul pe care îl ținea strâns în brațe o îmbărbăta. În drumul lor, mama și fiica trebuiau să traverseze o cale ferată. Pentru că micuța era slăbită, femeia o luă în brațe și o cără de-a lungul șinelor. Cele două nu au băgat de seamă că spre ele se apropia cu viteză amețitoare un tren. Un tânăr a reușit în ultima clipă să le salveze, împingându-le din calea trenului. Toți au scăpat teferi, cu excepția ursulețului. Acesta căzuse din mâinile fetiței în învălmășeală.

Pe obrazii rumeni ai bunicii au început să curgă lacrimi. Când a intrat în odaie și și-a văzut bunica plângând, nepoțica a întrebat-o:

- Buni Mina, ți-e rău?
- Nu, draga mea! Doar că nu știu de unde a apărut acest ursuleț.
- Aaaa, l-am găsit când am fost cu mama în oraș la un anticariat! Mi s-a părut simpatic, așa că mi l-a cumpărat. Nu-i așa că e drăguț?
- Ba da, scumpa mea! Acum ia-l și du-l în camera ta, o să-i placă mai mult acolo decât în lada asta prăfuită, zise bunica Mina cu un zâmbet senin și cu fața luminată. Și fetița zâmbea... își găsisse un nou prieten...

de eleva **Filip Maria Patricia**, clasa a VII-a C

Două prietene

Buzenschi Ana Ilinca, clasa a III-a C

Ana și prietena ei, Larisa, locuiau într-un sat aflat la câțiva kilometri de Piatra Neamț. Cele două fete erau prietene nedespărțite.

Într-o zi, Larisa împreună cu părinții ei au plecat în Italia. Înainte de a pleca, Larisa i-a oferit un medalion Anei. Aceasta era foarte supărată. Pentru a-i alunga tristețea, părinții Anei i-au cumpărat o pisică, Cusi.

Ana își petrecea aproape tot timpul cu pisica sa, Cusi, deoarece colegii ei o evitau. După-amiaza, Ana citea sub nuc, iar Cusi stătea lângă ea.

Zilele treceau, iar într-o zi, la școală, apărură o nouă colegă, Larisa. Aceasta a recunoscut-o pe Ana, care purta medalionul primit de la prietena ei. Fetele s-au îmbrățișat și și-au făcut promisiunea să nu se mai despartă niciodată.

O prietenie frumoasă și adevărată nu se uită niciodată!

COLȚUL MEU DE RAI

Locul în care începe istoria fiecăruia dintre noi, locul în care orice sămânță crește, este casa părintească.

Casa parintescă este locul unde oamenii mă cunosc cel mai bine, îmi știu dorințele și durerile, este locul în care am simțit că hainele îmi rămân mici, Aici am cunoscut pentru prima dată lumea, am făcut primii pași și am rostit primele cuvinte. Aici am râs din toată inima și am plâns, iar lacrimile mi-au fost șterse de pe obraz cu dragoste.

Acasă este locul în care am fost hrănit și îngrijit, unde am cunoscut dragostea părinților, dar și severitatea pedepselor binemeritate.

Casa parintească este și prima școală, care se numește atât de cuprinzător „cei șapte ani de acasă”. Când spui că un copil are „cei șapte ani de acasă”, vorbești despre un copil care știe să salute, să spună „Mulțumesc!”, „Te rog!”, un copil care respectă adulții și pe cei de vârsta lui.

Cât de ușurat mă simt când, după un drum lung, rostesc: „Sunt acasă!”.

Este minunat să știi că ai un colț de rai în care să nu te temi să fii tu însuși, unde să nu-ți fie frică că nu vei fi înțeles sau susținut.

Colțul meu de rai este cuibul protector din care îmi voi lua zborul și pe care îl voi păstra veșnic în suflet.

Tudor Ionescu, clasa a IV-a A

Mama

Există un singur înger păzitor pe pământ, care ne veghează neîncetat, ne ajută mereu la greu și, oricât de dificil i-ar fi, ne iartă. Acest înger este MAMA.

Iubirea mamei este nesfârșită, ca o floare ce nu se ofilește niciodată.

Ea este mai frumoasă decât o rază desprinsă din soare sau ca o stea căzută de pe bolta cerească.

În fiecare zi îi mulțumesc Lui Dumnezeu că m-a ales pe mine atunci când mămica mea și-a dorit un copil.

Teodor Marghidan, clasa a II-a C

Îndemnul mamei

Prof. învă. primar Bălău Oana Denisa

Stând pe bancă-n parc alene,
Somnu-mi vine pe la gene.
Mama strigă: „Vasilică, timpul zboară!
Ia o carte subsuoară!

Răsfoiește, lung privește,
Că te-ndeamnă la poveste!
Timpul nu va fi pierdut
Nici acum, nici la-nceput!”

Băiețașul se gândește...
Soarele îl istovește,
Însă mama nu-l slăbește,
Cu dojană îl privește.

Se ridică, se adună, pune gânduri împreună,
Ia o carte... o miroase... parcă-l gădilă... la oase.
O deschide... și privește...
„Ce de lume în poveste!”

TATA

Îmi amintesc de zâmbetul ăla șmecher și viclean al tatălui meu când spunea o minciună intenționat: afixa niște ochi blânzi de cățel și o față de copil năstrușnic.

Are o burtică care îl face să arate ca un urs de pluș și parcă mă revăd micuță, încercând să-l cuprind cu brațele și nereușind... Odată cu trecerea timpului, ursul brun a căpătat un picuț din culoarea blăunii unui urs polar. Dar, TATA are un har: cu cât îmbătrânește fizic, cu atât întinerește mai mult pe interior. Poate să meargă 12 kilometri fără să obosească, în timp ce eu abia mă târăsc după el. Poate să muncească o jumătate de zi, să sape o groapă și să care roabele pline de bolovani dus-întors de 10 ori. Se urcă în copaci, sare prin bălți, plonjează ca un asteroid în cascadă, la jumătatea lui octombrie. TATA ESTE UN OM CARE POATE FACE ORICE! Iubește natura și explorarea acesteia este neîncetată, iubește fiecare broască, șopârlă și iepure alb, fiecare stejar bătrân și fiecare salcie plângătoare...

Are o voce care știe cum să se facă auzită: are o așa carismă când vorbește, încât aș sta ore în șir să-l ascult. PARCĂ ȘTIE TOT! Când făceam plimbări împreună, îl întrebam tot felul de chestii minore, iar el ajungea să țină un discurs despre adaptarea animalelor polare la temperaturi ridicate la Poli... sau despre evoluția omului, încălzirea globală, Big Bang, Jocurile Olimpice...

Ehei, îmi mai amintesc și cum mă lua de subsiori și mă ridica făcând zgomotele avionului, fornăind și imitând voci de piloți și de stewardeze. În Portugalia mă ținea pe genunchi în autobuzele cu etaj, în care alegeam mereu locurile din față.

Tata este fumător... fiecare cu defectele și metehnele lui... Când eram micuță, îi furam pachetele de țigări și i le ascundeam în mașina de spălat, în husele pernelor sau le îngropam în pământ. Apoi, mă prefăceam exagerat că tușesc și mă sufoc. Ca să scape de micile mele cicăleli, m-a trimis să fac teatru...

Mereu m-a ajutat la diversele discipline mai grele, rezolvam împreună probleme la fizică sau la matematică și ajungeam să vorbim despre filosofie, oameni de știință și arta succesului. Dacă ar fi să dau un exemplu de om de succes, acela ar fi TATA.

Negură Eva, clasa a VII-a C

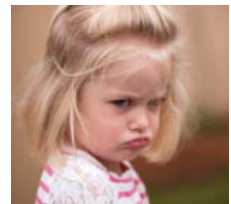
Nepoliticoasa... politicoasă

Într-o zi, o fetiță a venit de la școală, a aruncat ghiozdanul pe un scaun, paltonul pe altul și, foarte grăbită, s-a așezat la masă. Avea o foame de lup și-a-nceput să zbiere:

—Mamă, dă-mi să mănânc! Nu mai pot de foame!

Mama i-a servit masa în liniște. În acea noapte, un vis s-a strecurat în somnul copilei.

Cică era odată o grădină minunată. Printre crăpăturile gardului se vedeau minunate flori multicolore, fântâni cu apă limpede ca cristalul, iarbă de un verde crud. Oamenii au încercat în tot felul să deschidă poarta grădinii, dar n-au reușit. S-au hotărât apoi să sară gardul, dar ce să vezi? Cum ajungeau aproape de vârful cercevelor, acestea se înălțau oprindu-le încercarea. Atunci ei s-au hotărât să spargă, să dărâme poarta. Au luat topoare în mâini și-au început să lovească, dar acestea s-au rupt și poarta nu s-a

deschis. Furioși, au dat foc porții, dar flacăra s-a stins imediat, iar poarta a rămas tot ferecată. Nu știau ce să mai facă pentru a intra între corolele de minuni ale lumii.

Când, deodată, o fetiță a venit în fața porții și a zis:

—Te rog, poartă dragă, deschide-te!

Și... minune! Poarta s-a deschis și fetița a intrat. Dimineța, când s-a trezit, Nepoliticoasa, roșie ca racul și rușinată, i-a zis mamei:

—Mamă dragă, te rog să mă ierți pentru cum am vorbit ieri, când am venit de la școală!

Mama a mângâiat-o și s-a bucurat că fetița și-a dat seama că vorba dulce mult aduce!

Teodor Marghidan, clasa a II-a C

Piatra-Neamț, 25 mai 2021

Bunul meu prieten,

Acum o să-ți prezint o întâmplare amuzantă și un pic tristă. S-a întâmplat acum 2 ani, pe timpurile când pandemia nu exista.

Eram în centrul orașului în care locuiesc, mai precis în față la pizzeria Unic. Împreună cu mama mea și credinciosul meu cățel, Noris, ieșisem la plimbarea obișnuită de seară. Noris vede o cutie ispititoare. Și, din curiozitate, se duce să investigheze conținutul acesteia. Spre surprinderea lui, mai târziu și a noastră, acolo se afla o pisică. Mama, crezând că este mâncare, se repede la cățel și îl trage de lesă, dar este foarte uimită când vede ce este în cutie. Mă strigă și, când observ pisica, sufletul mi se umple de drag și milă.

Pe loc i-am propus mamei să o luăm acasă, dar ea nu prea era de acord. După rugăminți fierbinți, de mila mea, mama s-a înduplecat și, cu voioșie, am luat acasă puiul mic, abandonat de către stăpânii lui.

Când ne îndepărtam am întâlnit o fată care plângea de mila aceleiași pisici. Ar fi vrut să o ia acasă, dar nu putea deoarece era din alt oraș. A fost extrem de fericită când a văzut că bietul animăluț va avea o casă și ne-a mulțumit pentru gestul nostru deosebit.

După câteva minute ajungem acasă. Tata vede și el „surpriza” și se gândește ce putem să facem cu ea. În momentul acela mi-a venit o idee. Bunica mea, Luminița, iubește pisicile și tocmai îi murise una, așa că ar fi fost o bucurie și pentru ea, și pentru pisică.

Dar puișorul avea conjunctivită. Așa că ne-am împărțit în două echipe. Eu și cu mama ducem pisica la bunici, în timp ce tata se duce la farmacia de gardă să ia antibiotic.

Zis și făcut. Peste jumătate de ceas ne-am întâlnit la bunici acasă, care au fost surprinși de vizita neașteptată. Le-am povestit și lor cum am găsit-o și ziua s-a încheiat cu o pisică îngrijită și primită într-un cămin călduros și plin de dragoste. Bunicii au adoptat-o bucușii.

Dragul meu prieten, aceasta este fapta bună pe care voiam cu înfocare să ți-o prezint. Ea m-a făcut fericit și mi-a umplut sufletul de căldură.

Cu prietenie,
Doru

Teodor Cernat, clasa a VI-a C

Mica aventură în natură

Într-o zi, eu și prietenii mei am mers cu bicicletele pentru o mică aventură spre Ștrandul Tineretului.

Pe acest traseu, am fost plăcut impresionați de peisajul frumos al pădurii. Ajunși aici, în ștrand, am descoperit multe locuri de joacă pentru copii și locuri amenajate pentru petrecerea timpului liber în natură. Am mai observat și două bazine frumos amenajate pentru a înota. De asemenea, am mai văzut o pistă pentru biciclete și patine unde se pot organiza competiții.

După ce am dat o raită prin Ștrand, am hotărât cu toții să ne continuăm traseul spre barajul de acumulare al râului Bistrița, unde putem să vedem lebedele care sunt aici și să le fotografiem.

După o oră de observat frumoasele lebede înotând, am decis să ne întoarcem pe același traseu spre casă. În drumul nostru, am avut ocazia să ne întâlnim și cu alți colegi de la școală și am hotărât cu toții, că la următorul sfârșit de săptămână vom organiza o mică ieșire, tot cu bicicletele spre Muntele Pietricica, unde vom putea observa în toată splendoarea lui, orașul Piatra-Neamț.

Crăiescu Mihai, clasa a IV-a C

O lovitură neașteptată

Al doilea semestru din clasa a cincea a fost diferit. Nu ne-am mai dus la școală și am făcut ore doar online. Din cauză că părinții mei s-au dus permanent la serviciu, am stat izolat la bunici până la sfârșitul lunii iunie. Mi-a fost un dor nebun de parc, de plimbările cu bicicleta și întâlnirile cu prietenii.

În sfârșit, a venit vacanța și izolarea s-a terminat. Am venit acasă la părinți, care de bucurie mi-au luat o bicicletă nouă și voi ieși cu ea la plimbare în parc.

Mare a fost bucuria întâlnirii cu prietenii. Toți aveau biciclete noi, așa că, în câteva zile, am organizat o coborâre pe un traseu special de pe muntele Cozla.

Nici nu știu când am ajuns în vârful muntelui și m-am trezit în fața unui drum abrupt și plin de pietre pe care trebuia să îl cobor printre copaci sau pe jos, dacă îmi era frică. Neam din neamul meu nu mai făcuse asemenea realizare.

Prietenii mei erau veseli. Lor nu le era frică. „L-or mai fi coborât odată....” m-am gândit. Mi-e puțin teamă, dar nu vreau să se vadă, așa că strig:

-Hai, băieți, cu curaj!

Primul grup a plecat vioi. Nu sunt laș, așa că am pornit și eu. Bicicleta sărea în toate părțile și copacii veneau amenințător spre mine. Dar mă țineam bine și înaintam cu succes. În câteva minute a căzut primul copil. Cel de lângă l-a ajutat să se ridice. Bicicleta sa era stricată, așa că a trebuit să continue pe jos. Părinții săi sigur îl vor certa, așa că noi am încercat să îl înveselim făcând glume. Cu zgomot și veselie, cu toții am încheiat coborârea cu bine.

Eram mândru de mine și mă gândeam că aș coborî din nou acest traseu. Am plecat bucuroși spre casă pe un drum cunoscut. Mergeam cu viteză când, deodată, s-a ivit în fața mea o groapă în asfalt. Am pus frână și, în secunda următoare, am ajuns întins pe jos cu genunchii, coatele și jumătate de față julite, dar și cu ochelarii spărți.

Așa s-a încheiat prima mea aventură din vacanță: cu o lovitură neașteptată și două săptămâni pauză de bicicletă.

Teodor Cernat, clasa a VI-a C

Prima zi de școală

Prima zi de școală a rămas vie în memoria mea, ca și cum s-ar fi întâmplat ieri.

Ziua de 15 septembrie a început cu emoții. Mă văd cu ochii minții cum pășeam alături de părinții mei spre școală. Inima îmi bătea în piept cu putere. Dar soarele îmi mângâia blând obrajii, frunzele arămii îmi arătau drumul cu glas foșnitor.

Intrând în curtea școlii, am fost copleșit de mulțimea glasurilor de copii care se auzeau ca un ciripit voios de păsărele.

După ce am cunoscut-o pe doamna mea învățătoare, aceasta ne-a condus spre clasă, pe mine și pe micuții mei colegi. Am trecut pe sub podul de flori pe care cei din clasele mai mari l-au făcut ca să ne ureze bun-venit!

Mă simțeam ca un prinț care a pătruns în cetatea cunoașterii. Iar în clasă, abecedarul meu mă aștepta pe bancă și mă invita să îl răsfoiesc!

Și așa a început călătoria... Prima zi de școală mi-a dăruit o doamnă care m-a învățat tainele scrisului și socotitului, iar cărțile mi-au devenit prieteni.

De aceea nu voi uita prima zi de școală, cu toate emoțiile ei!

Ioan Manole, clasa a IV-a E

O întâmplare

Într-o zi din vacanța de iarnă, tata m-a invitat să facem o miniexcursie la lac, să admirăm lebedele.

Ne-am suit în mașină și am luat niște hrană pentru păsări. Tata a gonit ca vântul și, nu știu când, am ajuns la lac.

Peisajul era feeric. Copacii erau încărcăți de zăpadă, iar soarele se privea în apa liniștită, ca într-o oglindă. Era o liniște mormântală, se auzeau doar pașii noștri ce scârțâiau pe zăpada de cristal.

Ne-am apropiat și am zărit minunile ce pluteau grațios pe luciul apei. Erau lebedele care s-au apropiat de noi, ca niște semne de întrebare albe.

I-am cerut permisiunea tatei să le dau eu de mâncare pentru că, în sinea mea, îmi doream ca ele să-mi ciugulească din palmă. Dar, visând cu ochii deschiși, nu mi-am dat seama că mă apropiasem amețitor de mal. A fost suficientă o clipă de neatenție și am alunecat în apă. M-am dus la fund ca bolovanul și apa mi-a intrat în ghețe, în haine, peste tot.

Speriat, am început să dau din mâini și din picioare, bolborosind după ajutor. Pentru că, ce să vezi, nu știu să înot!

La un moment dat, o mână salvatoare m-a tras cu putere la mal. Era tata, care se speriasse și el, dar care încerca să mă încurajeze: „Bine, măi Ioane, nu știi că lebedele nu mănâncă oameni?”.

Și, grijuliu, m-a învelit repede într-o pătură, m-a urcat repede în mașină și am pornit spre casă.

Pe drum am încercat să îmi revin din sperietură și să consider totul doar o întâmplare nefericită, din care am învățat că un moment de neatenție poate strica totul.

Ioan Manole, clasa a IV-a E

Prietenul din adâncuri

A fost odată ca niciodată o fată isteată, Alexandra, care iubea apa, să înoate și animalele marine.

Într-o zi, când înota în mare, ea a observat o broască țestoasă care a spus:

- Bună! Eu sunt Olli, broasca țestoasă! Cum te numești?

- Bună, mă numesc Alexandra!

- Vrei să fim prieteni?

- Da!

- Alexandra, vrei să îți arăt un loc spectaculos?

- Desigur!

Olli a condus-o pe fată în adâncurile mării. Acolo se aflau pești de toate culorile, căluți de mare care dansau în jurul lor, alge multicolore și corali minunați. Acel loc parcă era pictat de un artist desăvârșit!

- Wow! Este cea mai frumoasă priveliște pe care am văzut-o! a spus Alexandra.

După mai multe ore în care a descoperit și alte lucruri minunate din adâncuri, a fost nevoită să plece acasă, luând cu ea amintirile frumoase și gândul că Olli este prietenul ei din adâncuri.

Alesia-Gabriela Ciobotariu, clasa a IV-a E

Printre cărți

Aventuri în bibliotecă

Într-o zi oarecare am fost la bibliotecă să împrumut o carte. Ajuns în bibliotecă caut cartea de care aveam nevoie. Dintr-odată, aud: Bună!

Eu mă întreb, de unde s-a auzit acest sunet. Încep să mă plimb prin bibliotecă pentru a găsi sursa sunetelor, până când ajung la cartea pe care o căutam. Pe respectivul culoar erau încă cinci persoane, dar niciuna din ele nu-i dădea importanță, o tratau de parcă nici nu o vedeau. Dintr-odată, cartea începe să lumineze atât de puternic că nu mai puteai vedea nimic. Din lumină se deschide un portal magic, cu sclipici și praf de stele, dar nu apuc să îl admir, deoarece sunt tras brusc înăuntru de un vid puternic. După ce am trecut printr-un portal magic timp de un minut, mă trezesc într-o lume total diferită.

Acolo era o pajiște imensă, copaci care aveau atârnați de ramuri cuvinte, se vedea un raft imens cu cărți, iar locuitorii erau cărți însuflețite. Din raft cade o carte. Cartea respectivă se trezește la viață, vine spre mine și îmi spune:

-Bună, eu sunt ghidul tău în lumea cărților, acesta este tărâmul nostru!

-Uimitor! Ce sunt acești copaci având cuvinte agățate de crengi?

-Sunt, Copacii Cunoașterii! Aici cresc în fiecare zi cuvinte pentru a fi puse în cărți!

-Ce interesant! Putem merge să vizităm și alte locații din acest tărâm?

-Desigur. Hai să îți prezint locul!

Mergem să vizităm locul unde am văzut o fabrică de cuvinte, unde ele erau culese din copaci și lipite pe paginile cărților.

-Ce este cu acesta fabrică?

-Este Fabrica Cuvintelor și a Cărților!

-Impresionantă clădire!

Am mai mers noi ce am mai mers, până am ajuns la o cascadă imensă. Era Cascada Cuvintelor Magice. De acolo veneau cuvinte precum: mulțumesc, cu plăcere, te iubesc etc...

Am văzut de asemenea o câmpie a însușirilor pozitive, dar imediat după acea câmpie era un perete negru imens, iar eu am întrebat:

-De ce peretele acesta este așa de întunecat?

-Este peretele cuvintelor care rănesc, precum ura, invidia etc...

Dintr-odată, cartea luminează și îmi zice:

-Se pare ca turul tău s-a terminat, e timpul să pleci acasă!

-Mulțumesc pentru călătorie!

Dar înainte de a-mi lua la revedere, simt că cineva mă apăsă pe spate, mă întorc să văd ce se întâmplă, dar nu era nimeni în afara de mama care încerca să mă trezească pentru a merge la școală.

Google

Nistor Rareș Ștefan, clasa a IV-a A

FABRICA DE CUVINTE

La început nici eu nu știam ce e aia o *Fabrică de cuvinte*, dar trebuia să învăț pentru că viața nu venea să-mi zică ce e, de nicăieri.

Ce este de fapt *Fabrica de cuvinte* știe doar cel care a creat-o, dar și cel mai bun prieten al nostru, Internetul, sau mai exact, Google.

În cele din urmă am aflat că *Fabrica de cuvinte* era pe Insula Paștelui și îi ajuta pe muncitori să nu simtă singurătatea alături de fețele uriașe sculptate în piatră. Acolo toată lumea vorbea suedeză.

Cum aveam să ajung eu pe Insula Paștelui?

Această întrebare mă bântuia împreună cu gândul că dacă aș ajunge acolo vreodată nici nu aș ști să vorbesc această limbă. Am zis totuși, măcar să mă informez dacă nu pot ajunge acolo, așa că Internetul mi-a recomandat Google Maps pentru următoarea misiune. Pe site am găsit Fabrica, am găsit informații despre ea. Era destul de tristă pe dinafară, dar cred că era făcută așa special cât să-mi arate link-ul pentru... un zoom meeting!? Ultimul update era făcut în 2014, când Zoom-ul nu era atât de cunoscut și de avansat.

Fără să mai stau pe gânduri mi-am adunat curajul și am accesat link-ul. Acolo am descoperit o mulțime de muncitori ce „construiau” dicționare. Nu păreau triști, ci doar preocupați. Unul dintre ei m-a observat și mi-a transmis un mesaj în limba suedeză, cam greu de înțeles pentru mine.

- Mă scuzați!? Și imediat un alt muncitor mi-a vorbit, cerându-și scuze pentru colegul său. Acesta din urmă mi-a povestit despre *Fabrica de cuvinte* și cum am ajuns în acest meeting. Numele lui era Cosmin, era român și muncea acolo de zece ani, scriind dicționare în limba română. Foloseau meeting-ul din cauza turiștilor aflați în carantină pe tărâmurile acelea datorită lipsei unui doctor printre ei.

A fost o experiență virtuală interesantă! Nu mă așteptam să descopăr atât de multe lucruri într-o singură zi, chiar dacă nu știam deloc limba suedeză.

Crăciun Teodora, clasa a IV-a A

Revista Georgianeii

Aiftimiei Ioana Daniana, clasa a III-a C

Într-o zi frumoasă de primăvară, Georgiana a ieșit afară, deoarece voia să adune informații despre minunile primăverii.

Ea a văzut un covor splendid și verde de iarbă, albinuțe muncitoare, fluturași multicolori și buburuze mici. S-a mai plimbat prin grădină pentru a poza copacii cu coroana verde și florile colorate.

A observat un fir de morcov și și-a adus aminte de lecția învățată la școală, la Științe ale naturii, cea despre Ciclul de viață al plantelor, morcovul fiind o plantă bienală.

Fata a hotărât să povestească în revista ei despre ciclul de viață al plantelor. Ea a scris că plantele mature și sănătoase, în prezența apei, luminii, aerului și căldurii, vor încolți, că ciclul de viață al plantelor se formează de la sămânța încolțită până la formarea unei noi semințe și că plantele pot fi anuale, bienale și perene.

La școală, colegii ei au fost fermecați de conținutul revistei, așa că au decis să scrie și ei în revistă, să realizeze împreună „Revista Albinuțele Istețe”.

Georgiana a fost fericită că roadele muncii ei și ale colegilor vor fi văzute de părinți, dar și de doamnele învățătoare!

Aventuri în bibliotecă

Era vară. M-am decis să merg la bibliotecă pentru a înapoia cărțile pe care le-am luat data trecută și pentru a lua altele noi. Deci m-am pregătit și am pornit la drum. Afară era cald și bine. Cerul era de un albastru intens și mă duceam cu gândul la marea din anumite locații de vis. Mă bucuram foarte mult de acest drum pe care l-am parcurs de foarte multe ori și pe care îl apreciam de fiecare dată și mai mult, deoarece ducea la o împărăție de vis: Împărăția viselor.

Am mers până când în fața mea s-a arătat

impunătoarea clădire a bibliotecii. Am alergat spre intrare și am deschis ușa. În clădire mirosea a cărți noi, iar acest miros îmi dădea o satisfacție enormă.

Intru în sectorul pentru copii, iar bibliotecara mă întâmpină politicos. Eu îi ofer cărțile pe care le-am luat data trecută și mă îndrept spre raftul cu cărțile din editura Arthur. Aceste cărți îmi plac mie cel mai mult.

Ochii îmi fug printre toate cotoarele cărților, până când una parcă mă atrage. Întind mâna să o iau, dar înainte s-o apuc, cartea de lângă grăiește cu un glas sec:

- Off, ce incomod este să stai înghesuită printre atâtea cărți!

Și se uită în sus. Mă văzu. Apoi, spune tot cu voce tare:

- O, Doamne! Ce m-am speriat! Am uitat complet că oamenii nu ne pot auzi.

Eu, foarte uimită și emoționată, spun:

- Dar eu te aud, dragă carte!

- Vai de mine, poftim, mă auzi?

- Da, am auzit cum te-ai plâns mai înainte de poziția ta incomodă, dar și că oamenii nu te pot auzi.

- Ești o fată specială! Sunt puțini oameni în lume care pot auzi cărțile! Surorilor, treziți-vă! Uitați pe cine avem noi aici!

- Pe cine? întrebare cărțile în cor.

- O persoană specială, care ne poate auzi glasul și-l poate înțelege pe deplin.

- Poftim?! A venit la noi o persoană care ne înțelege graiul?

- Întocmai!

- Este adevărat! răspund eu cu puțină mândrie-n glas.

Atunci toate cărțile încep să danseze și să se bucure. Săriră din rafturi pe podea și dansau de bucurie. Și eu mă bucuram foarte mult. M-am uitat la ceas și am rămas cu răsufarea tăiată. Mi-am dat seama că pierdusem noțiunea timpului, pentru că petrecusem peste două ore în bibliotecă. Atunci, le-am spus cărților:

- Dragele mele prietene, îmi pare rău, dar trebuie să plec și să aleg doar trei din voi!

- O, dar ia-ne pe toate!

- Dar din păcate nu am voie. Uite cum facem: o să iau trei cărți dintre voi la întâmplare și tot așa după aceea, până când vă citesc pe fiecare dintre voi. O să vă aleg cu ochii închiși.

Cărțile au fost de acord și s-au adunat toate la un loc, iar eu am extras trei, una câte una. Eram mulțumită. Mi-am luat rămas bun de la prietenele mele și am plecat acasă.

Cartea este un dar pe care-l deschizi iar și iar.

Bursuc Daria, clasa a IV-a A

Casa cărților

Într-o zi de vară, când soarele strălucea puternic pe cer, Mihai și familia lui s-au hotărât să meargă la picnic.

Au făcut toate pregătirile și au pornit spre o poieniță. Ajungând acolo, părinții băiatului au început să pregătească masa, iar acesta s-a dus să exploreze împrejurimile. A intrat într-o pădure deasă și a început să înainteze temător pe sub bolta copacilor. Brusc, a zărit în fața lui o casuță mică, care părea abandonată. Și-a făcut curaj și a deschis ușa colibeii. Surpriza a fost imensă! Acea casuță adăpostea de fapt o bibliotecă gigantică, unde cărțile învelite în piele și înscrise cu litere aurite se aflau pe rafturi de lemn prețios. Altele pluteau lin prin aer, cu copertele desfăcute, mirosind a nou și șoptindu-i la ureche: „Citește-mă! Citește-mă!”.

Mihai a prins din zor o carte uriașă, s-a așezat pe un scăunel și a început să citească. Era plină de basme cu zmei și prințese. A intrat în lumea lor și nu a știut când a zburat timpul... până când s-a auzit strigătul părinților: „Mihai!”

A părăsit cu regret lumea de poveste, pe care a numit-o „Casa cărților” și și-a promis să revină cât mai curând!

Ioan Manole, clasa a IV-a E

Cu mască, fără mască

Zile de pandemie...

M-am trezit într-o dimineață de primăvară și am aflat surprinsă că unele lucruri din viață s-au schimbat peste noapte. „Suntem în pandemie”. M-am străduit să înțeleg din explicațiile mamei ce înseamnă asta mai exact. Primul sentiment: puțină teamă, apoi dezamăgire, urmată de tristețe pentru că eram nevoită să stau departe de prieteni, bunici și chiar de unele activități care îmi plăceau atât de mult! Cel mai mult mi-au lipsit plimbările în parc, acolo unde socializam cu alți copii.

Deși viața se desfășura în același decor al casei noastre, datorită tehnologiei, am reușit să păstrez legătura cu toți cei dragi, cu minunații mei colegi și cu tot ce a însemnat școala online. În ciuda anumitor neplăceri, aș putea totuși să mulțumesc pandemiei, pentru un singur lucru, nespus de prețios: mai mult timp petrecut cu părinții!

Nu a fost o perioadă ușoară! Nici grea! A fost doar o altfel de perioadă.

Anastasia Secara, clasa a IV-a E

Viața în pandemie

Viața în pandemie este un subiect care a afectat întreaga omenire, de la mic la mare, de la tineri la bătrâni.

Din păcate, pe lângă riscul de a ne îmbolnăvi apărea și riscul distanțării sociale sufletesti, dar și înrăirea noastră. Pe noi, ca elevi, nu ne-a durut că nu ne puteam vedea, dar și acele ore online care se desfășurau cu dificultate au pus pe umerii noștri frustrări și stări de anxietate pe care cu greu le puteam gestiona. A fost un test greu și pentru părinții care au rămas fără serviciu sau chiar și-au mutat biroul acasă. Viața lor a fost dusă pe un alt făgaș. Nu pot uita bătrânii care, cu lacrimi în ochi, își așteptau copiii din străinătate, dar ei nu mai veneau de frică să nu-i îmbolnăvească sau mai rău, să-i piardă pentru totdeauna.

În concluzie, această lecție de viață, cu bune și cu rele nu a reușit decât să scoată la suprafață răutatea și indiferența față de aproapele nostru, iar credința și nădejdea în Dumnezeu să fie pentru unii doar simple subiecte din Biblie.

Calin Metin, clasa a IV-a E

Viața în pandemie

Viața în pandemie a fost puțin plictisitoare pentru că singura călătorie pe care o făceam mereu era să merg din pat la bucătărie.

Așa a fost puțin timp, dar după... trebuia s-a schimbat, iar noi ne-am mutat.

Viața la țară este frumoasă!

Acolo, la bunici, avem multe animale, iar peisajul e minunat.

Când sunt cu părinții, uit de toate grijile și de pandemie. Ei mă fac mereu fericită.

Când tatăl meu a fost bolnav, noi am avut grijă de el. Eu și sora mea îi trimiteam zilnic desene și scrisori.

Viața în pandemie ne-a făcut să simțim lipsa celor dragi!

Roberta Ciubotaru, clasa a IV-a E

Un an mai altfel...

Viața în pandemie a avut părți bune, dar și părți rele.

La început m-am bucurat că nu mai merg la școală.

Încet, încet, mi-am dat seama că m-am bucurat degeaba.

Începusem să mă plictisesc acasă, îmi era dor de colegii mei și

doamna învățătoare. Îmi era dor să alerg cu colegii în fiecare

pauză, să râdem de prostiile pe care le facem mai mereu la

școală. În plus, la școală înțeleg mai bine ce îmi explică doamna învățătoare decât la orele

online.

Partea bună a fost că am stat mai mult timp cu familia mea, ne-am jucat împreună și ne-am distrat.

Eu am fost norocos că am un câine și, în perioada când nu se putea ieși afară, eu reușeam să ies datorită lui.

Sunt bucuros că am revenit cât de cât la normal, că am început școala, că putem ieși afară și că mă pot juca cu prietenii mei.

Oprică Luca Alin, clasa a IV-a E

Aventuri cu ajutorul imaginației

Aventura în Palatul Lunii

Într-o seară ploioasă de septembrie, Val a intrat în garderobă, pentru a-și alege hainele de școală. Acesta a găsit trapă și a deschis-o. El a descoperit astfel portalul spre Palatul Lunii. Val s-a plimbat pe coridoarele frumos aranjate ale acestuia până a auzit un sunet divin. Era o ușă mică și sărăcăcioasă din care se auzea un cântec de păsărele. Acesta și-a făcut curaj și a intrat.

Pe partea cealaltă se afla o câmpie înflorită, plină de flori

multicolore și copaci roditori, cu fructe mari și gustoase. Prin pomi se vedeau adesea păsări mai frumoase decât oricare văzute până acum. Ele cântau mai frumos decât orice orchestră imperială a Bizanțului.

În munții înalți și înzăpeziți, care înconjurau câmpia, se putea zări o cabană. Val a urcat imediat, dar în loc de cabană a găsit un palat de cleștar, ca în basme, cu grădini exotice și animale rare, care acum duc o viață de vis la palatul din munții de marmură.

El a intrat și a fost întâmpinat de un bărbat puternic, care ținea un tigru mătăsos într-un lanț gros. Acesta i-a spus: „Dacă îmi vei aduce Pasărea de Safir din bârlogul dragonului de foc, vei putea conduce alături de mine palatul.” Val a acceptat provocarea, cerând o hartă, un arc cu trei săgeți și o traistă cu merinde.

În călătoria sa, tânărul a trecut peste Deșertul de Sare, Jungla de Piatră, în final ajungând în Țara de foc, habitatul natural al Păsării Phoenix, căreia i-a cerut ajutorul, pentru a-și duce la bun sfârșit misiunea. Pasărea i-a spus să se ducă la Palatul Vlucan, dar să aibă grijă la râurile de lavă și la pereții de foc. Palatul era foarte înalt, cu lavă care curgea prin pereții groși ai clădirii. În mijloc se afla un pedestal uriaș, pe care stătea, strălucitoare, Pasărea de Safir. Ea era închisă într-o cușcă de obsidian, cu o ușă de oțel armat. Singura cheie care putea deschide ușa era gheara temutului dragon. Val a tras una din cele trei săgeți vrăjite în sus, iar aceasta l-a nimerit pe dragon, aducându-l în zbor la eroul nostru. El a rupt o gheară și a eliberat pasărea.

Regele palatului de cleștar s-a ținut de promisiune și l-a lăsat pe curajosul Val să conducă cu înțelepciune împărăția.

Hîrțan Andrei, clasa a III-a A

Prințesa și dragonul

Aiftimiei Ioana Daniana, clasa a III-a C

Trăia odată o prințesă, Clara, care avea 10 ani. Ea avea o soră cu 5 ani mai mică decât ea, Ami.

Clara își amintește cu nostalgie o întâmplare petrecută cu ceva timp în urmă. Ea voia să evadeze din castel. La vârsta de 8 ani, prințesa l-a rugat pe tatăl său să-i dea voie să exploreze natura. Tatăl nu i-a îngăduit Clarei să plece, motivându-i că trebuie să aibă grijă de sora ei mai mică. Însă, prințesa nu se dădu bătută. Ea avea un prieten. Acel prieten era un dragon. Numele lui era Dragonel.

Într-o dimineață, prințesa Clara a evadat. Împreună cu Dragonel au zburat spre un alt tărâm. Era un ținut cu flori multicolore, cu pomi vorbitori, care te îmbiau să le ascuți poveștile. Toți locuitorii erau veseli, ospitalieri, munceau cu mult drag. Clara și Dragonel erau fericiți. Prințesei Clara i-a plăcut foarte mult în acest ținut, dar s-a gândit la tatăl și la sora ei, de care îi era dor.

S-a întors în regatul ei cu multe daruri pe care le-a primit de la locuitorii Tărâmului Fericit.

Ami, sora ei, s-a bucurat mult când a văzut-o pe Clara.

Regele a fost puțin supărat pe prințesă, dar când a văzut-o cât era de fericită, a iertat-o.

Copilăria

Ce înseamnă copilăria?

Natalia Ilinca Braharu, clasa a III-a A

Pentru mine, copilăria înseamnă iubire, prietenie, ajutor, prețuire și înțelegere.

Din primii ani îmi doresc să realizez lucruri mărețe pentru care să fiu apreciată, nu să mă laud. Pășind cu entuziasm pe porțile școlii, am constatat că sunt un copil mai mare și că prin muncă, seriozitate și sârguință pot să îmi îndeplinesc dorințele.

Mi-am făcut o prietenă foarte bună și de atunci știu ce înseamnă prietenia. Prietena mea mă înțelege, mă ajută și mă sprijină aproape în orice situație. La fel mă comport și eu, chiar dacă uneori ne mai tachinăm, ne mai supărăm..., tot prietene rămânem în adâncul sufletului nostru. Ne bucurăm de jocurile ce ne fac fericite, de succesele și reușitele de la școală, de clipele minunate petrecute împreună.

Să-i prețuiesc pe cei din jurul meu, am învățat de mică, din familie. Ca și respectul, prețuirea este o calitate a persoanei ce atrage admirația, considerația, aprecierea.

Atașamentul sufletesc cel mai puternic este iubirea. Ea este pretutindeni, în fiecare vietate, lucru..., dar mai ales în orice copil, părinte, coleg și prieten.

Pentru mine, copilăria mai înseamnă puritate, sinceritate, bucurie, zâmbet.

Copilăria este cea mai senină și frumoasă lume, când uimirea și miracolul mă însoțesc în fiecare moment și care lasă amintiri ce mă vor bucura mai târziu.

Copilăria este mereu o primăvară... .

Copilăria e inima tuturor vârstelor.

Lucian Blaga

LA MULȚI ANI, COPILĂRIE! Activități realizate de 1 Iunie, **clasa a III-a A**

Balint Adelina, clasa a III-a A

Mormoe Amelia, clasa a III- a A

Unde ești, copilărie?

Cea mai frumoasă perioadă din viața unui om este, fără îndoială, copilăria.

Copilăria este perioada în care trăim totul la maximum, în care râdem și plângem în aceeași zi, ne supărăm și ne iertăm în câteva secunde.

Tărâmul magic al copilăriei mele este într-un orașel de munte, unde am crescut cu învățăturile părinților și ale bunicilor, într-o lume frumoasă, plină de armonie, în care au mai apărut turbulențe și furtuni odată cu începerea școlii.

În copilărie trăim din plin fiecare zi, suntem energici, plini de viață. Este o plăcere să-ți petreci timpul cu prietenii, chiar dacă telefonul și internetul fac parte din viața noastră.

Îmi amintesc cu drag diferite întâmplări fericite sau nefericite care acum mă fac să zâmbesc. Îmi zboară gândul la prima poezie învățată, la prima serbare de Crăciun, la prima zi de școală.

Chiar dacă acum trăim într-o lume virtuală și petrecem ore în șir în fața calculatorului jucând jocuri presărate cu violență, ascultând muzică zgomotoasă, suntem copii și încercăm să ne trăim copilăria în Modul Turbo. Dar, Modul Turbo nu dispune de butonul Stop Timp și, de aceea, voi încerca să păstrez copilăria și copilul din mine pentru tot restul vieții.

Să nu vă irosiți copilăria căci aceasta este doar o dată în viață!

Tudor Ionescu, clasa a IV-a A

Copilăria

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața unui copil.

Copilăria mea de până acum a fost și încă este minunată. Mă bucur că am părinți minunați! Mergem împreună la plimbare, în excursii și chiar gătim și facem treburi casnice împreună.

Sunt fericit că am prieteni la bloc și la școală, cu care mă distrez și facem năzbâti. Ne place să ne plimbăm cu bicicletele și cu trotinetele ne antrenăm la scheme și jucăm jocuri distractive.

Îmi place să merg la bunica și să o ajut la treabă. După ce îmi termin treaba, eu împreună cu cățelușa mea ne plimbăm prin grădina și, câteodată, mergem la baltă.

Îmi place să fiu copil și să adun amintiri prețioase pe care le voi păstra în inimă de-a lungul vieții.

Popa David, clasa a IV-a C

Ghici, ghicitoarea mea!

1. Când este cald, te răcorește.
Ce este? (înghețata)
2. Cine te iubește și te îngrijește? (mama)
3. Ghicește care este jocul care te ajută să gândești mai bine! (șahul)
4. Albă, fină, precum făina,
Din nori se cerne iarna. (zăpada)
5. Este mic,
Stă cuminte în penar
Și la școală e folositor. (stiloul)

Oprea Mara, clasa a III-a C

1. Cine dimineața te trezește? (ceasul)
2. Cine are pene și nu zboară? (perna)
3. La stână o întâlnim,
Ne dă caș și lapte. (oaia)
4. Din stup fură
Și e dură.
Ghici cine e? (viespea)
5. În librărie sau la bibliotecă
Dacă vrei, o întâlnești.
Te ajută să gândești
Și lucruri folositoare să înveți. (cartea)

Damian Ștefan, clasa a III-a C

Retrospectivă cromatică

*Nom cessimus discere*¹

Caton

În prezent, mediul online a devenit un cadru indispensabil. Determinați de noile schimbări sociale contemporane, resursele umane (cadrele didactice, elevii, studenții) din învățământul românesc și nu numai, au îmbrățișat diferite strategii de desfășurare a procesului instructiv-educativ în online.

În cele ce urmează voi descrie aplicabilitatea, în sistem digital, a metodelor tratării picturale, și anume, modelarea și modularea culorii.

Modelarea culorii presupune amestecul acesteia cu alb pentru a obține lumină și cu negru pentru a reda umbra. Modelarea contribuie în mod decisiv la redarea realității (în zona luminoasă are loc un amestec treptat cu alb, în zona medie va rămâne aceeași culoare locală, iar în zona de umbră culoarea se va amesteca cu negru).

Modularea culorii este un procedeu modern de redare a volumului, bazat pe calitățile culorii. Artistul care a impus acest procedeu este Paul Cézanne. Modularea culorii creează impresia de tridimensionalitate a formelor, modificându-le culoarea

Paul Cézanne, *Natură moartă cu mere și portocale*

locală prin adaosuri de *culori calde* în lumină și *culori reci* în umbră. Rezultă imagini fin nuanțate cu *lumini saturate cromatic* și *umbre colorate*, așa cum se poate observa în detaliul din lucrarea lui Paul Cézanne. Varietatea mare a nuanțelor duce la o interpretare a formelor, desprinzându-se de redarea naturalistă².

Pentru că arta se adresează sensibilității și creativității eu-lui, „ridicarea” acestor metode la standardele impuse de mediul online, a condus la obținerea unui feedback pozitiv bazat atât pe participarea activă a elevilor la propriul proces de cunoaștere, cât și pe valorizarea de către ei a obiectului esteticii.

¹ Să nu încetăm a învăța; Săndulescu-Verna C., *Materiale și tehnica picturii*, Ed. Marineasa, Timișoara, 2000, p. 32

² <https://www.manuale.edu.ro/>

Metoda modelării și modulării - Studii

- Școala gimnazială nr.3, Piatra Neamț -

Mihalache Daria,
clasa a VI-a

Huțanu Alexandra,
clasa a VI-a

Aron Patricia,
clasa a VI-a

Ursu David, clasa a VI-a

Prof. Valentina Chirvase

Importanța serviciului secretariat

Secretariatul este considerat ca interfață a managerului instituției cu personalul angajat și cu persoanele din afara instituției, este un auxiliar direct și indispensabil al conducerii, având ca sarcină degrevarea acesteia de unele răspunderi auxiliare, creându-i astfel condițiile necesare realizării principalelor sale funcții. Secretara trebuie să creeze condiții optime pentru luarea deciziilor care reprezintă actul esențial al conducerii. Ea este cronicara evenimentelor instituției sale, autoare de anale nepublicate. Secretarele sunt managerii propriilor lor firme – secretariatele. Profesiunea de secretară nu reprezintă o muncă independentă. Secretara și directorul unității de

Învățămint trebuie să formeze o echipă în adevăratul sens al cuvântului, cu drepturi și obligații reciproce pentru fiecare din membrii echipei. Este esențial ca managerul și secretara să gândească, să planifice și să acționeze ca o echipă. Munca unui director și cea prestată de o secretară sunt greu de separat, acțiunile celor doi sunt complementare, fiind direcționate spre

același scop și anume asigurarea unui învățământ de calitate, garanție a succesului școlar. Secretariatul a devenit unul dintre cele mai importante locuri de muncă în societatea contemporană, iar activitatea pe care o desfășoară personalul de secretariat este foarte solicitantă și cuprinde multe responsabilități care trebuie îndeplinite pentru a avea rezultatul dorit.

Principalele funcții care revin secretariatului în prezent sunt următoarele: prelucrarea informațiilor, documentarea, funcția de reprezentare, funcția de filtru și legătură pentru solicitări de contacte cu conducerea, funcția de asistare directă a conducerii școlii, gestionarea bazelor de date locale și naționale, întocmirea și elaborarea actelor de studiu. După cum se poate observa în activitatea de secretariat și în aceea a secretarelor predomină procesele informaționale și decizionale, informația oferind suportul pentru decizia managerială, iar comunicarea de informații și de decizii ocupând o pondere importantă într-o instituție. În proiectarea activităților și pe parcursul desfășurării acestora trebuie să țină seamă de particularitățile instituției și de specificitatea mediului social și local, de posibilitățile materiale avute la dispoziție și de idealul de dezvoltare a societății românești și europene. Raportarea se va face atât la standardele naționale, cât și la cele europene.

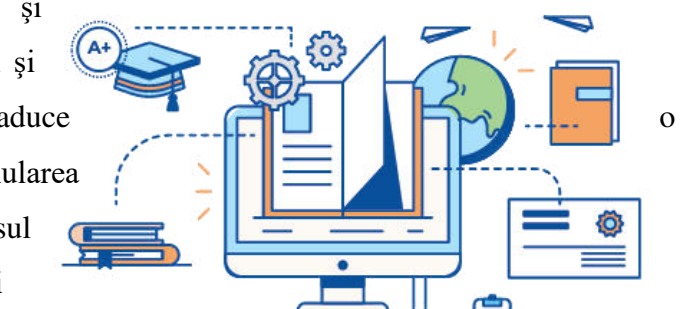
Este recunoscut pe plan internațional că, în prezent, secretarul îndeplinește numeroase roluri profesionale. O listare succintă a acestora probează creșterea exigențelor față de toate categoriile de secretari, precum și a diversității și complexității procesului ocupațional. În acest sens, secretarul preia o serie de atribuții privind personalul, activități administrative, activități de relații cu publicul. În literatura de specialitate secretariatul este definit ca fiind „un nucleu cu activități, atribuții și sarcini individuale complexe”.

**Secretar,
Stavarache Gabriela**

AeL – o alternativă modernă în educație

Calculatorul a devenit indispensabil în educația modernă, fiind utilizat de către cadrele didactice în procesul de predare-învățare. Fiind un mijloc modern de educație, utilizarea sistemelor informatice a câștigat teren datorită virtuților foarte atractive pentru elevi, accesibilității pentru aceștia și facilitării prezentării informațiilor.

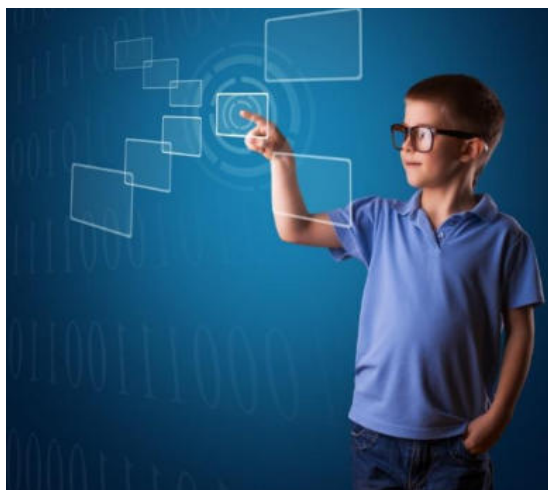
Utilizarea calculatorului în educație are marele avantaj de a facilita trecerea de la acumularea pasivă de informații de către elevi la învățarea prin descoperire, ei învață să învețe, dezvoltându-și în acest mod abilitățile și strategiile cognitive pe care le vor folosi și adapta în diverse alte situații. Acest fapt aduce mare flexibilitate în învățare și la stimularea elevilor de a se implica în procesul educațional și de a deveni parteneri ai profesorului în cadrul clasei.

Calculatorul nu poate înlocui cadrul didactic, care rămâne o prezență activă, vie, în comunicarea cu elevii, iar relația aceasta nu poate fi substituită de lecțiile interactive. Profesorul rămâne factorul care aduce resursele sale personale, umane în procesul educativ și care se angajează cu întreaga sa personalitate în educație. Profesorul este cel care stabilește comunicarea vie cu elevii, prin intuiție, empatie, creativitate și adaptabilitate continuă la elevii săi și este cel care modelează și caracterele acestora. În acest proces, calculatorul este un instrument auxiliar folosit de profesor, instrument care modifică sistemul de învățare tradițional și permite căderea barierelor în accesarea informațiilor.

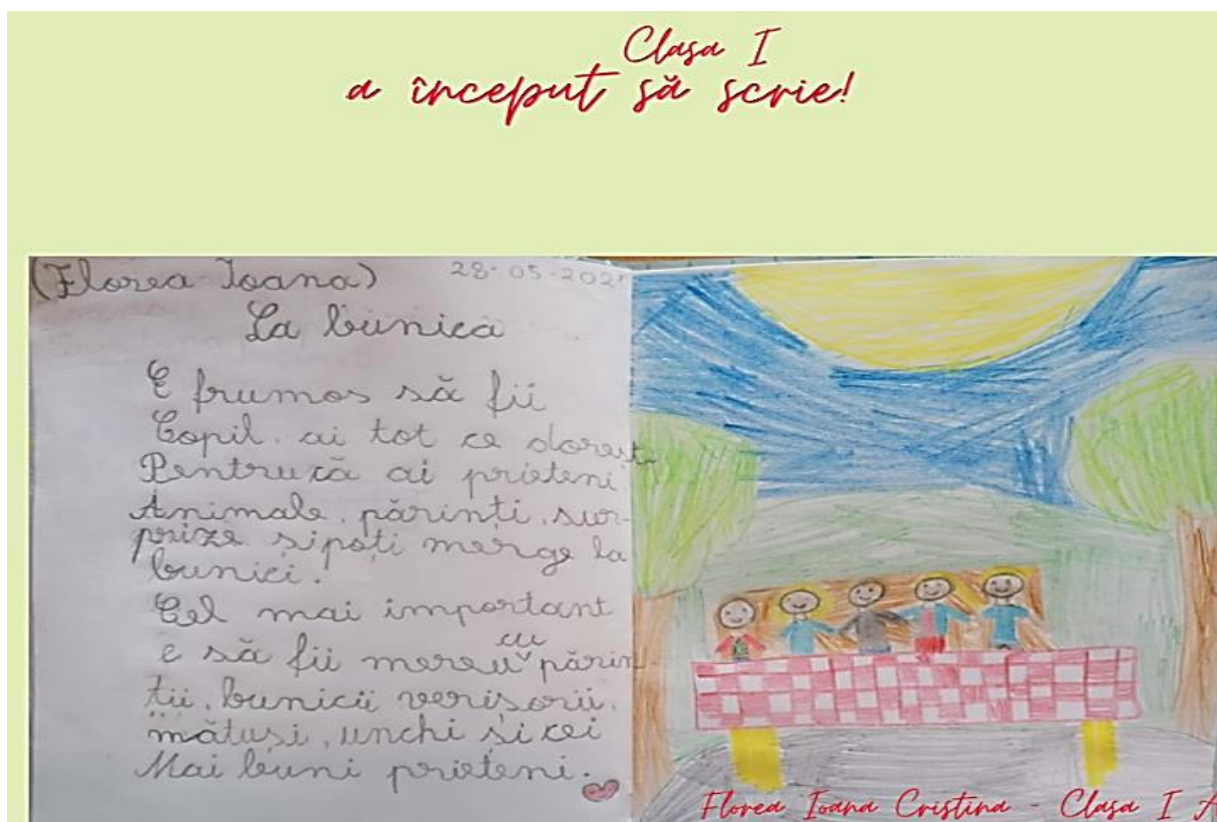
În predarea variatelor discipline: chimie, fizică, matematică, geografie, biologie, psihologie, se folosesc în prezent pe scară largă softurile educaționale, adică lecții interactive adaptate nivelelor de vârstă și claselor respective. Astfel, calculatorul este cel care oferă instruirea elevilor, fiecare lecție urmând niște secvențe și fiind dirijată de profesor, cel care stabilește și obiectivele educaționale. De multe ori, calculatorul oferă și modalități de exercițiu după ce conținuturile lecției au fost prezentate, pentru predarea unor elemente de bază, așa cum sunt operațiile aritmetice – adunarea, scăderea, înmulțirea și împărțirea. La finalul secvențelor de învățare, există și posibilitatea ca elevii să fie testați pentru a conștientiza informațiile pe care le-au memorat și înțeles și pentru a corecta eventualele erori sau lacune. Testarea se realizează de obicei prin intermediul întrebărilor cu alegere multiplă, elevilor dându-li-se astfel posibilitatea de a reveni asupra celor învățate și de a consolida informația. Simulările utilizate în cadrul lecțiilor virtuale sunt de multe ori spectaculoase pentru elevi.

Soft-ul educațional poate reprezenta totodată și un instrument cu ajutorul căruia elevul să învețe prin explorare. Astfel, pot fi utilizate programe cu care elevii să scrie diferite texte literare sau să compună versuri, să realizeze aplicații pentru baze de date sau pentru a realiza un calcul tabelar. Elevii utilizează soft-ul în mod activ pentru a rezolva mai multe sarcini de gândire, ceea ce duce la o învățare eficientă și durabilă. Profesorul este din nou cel care setează obiectivele învățării și fixează cadrul în care se desfășoară activitatea elevilor.

Având în vedere toate acestea, calculatorul este astăzi cel care facilitează atingerea unor scopuri importante în învățare și poate fi utilizat de către cadrele didactice într-o varietate de situații.

**Informatician,
Ghiurcă Mihaela Dorina**

28.05.2021

1 Iunie
Copilaria

Copilaria este cea mai frumoasa perioada a vietii. Când o văd pe mama muncind îmi dau seama că viața de adult este foarte grea și îmi dau în gând să o ajut. Când pe trece timp în familie sunt cele mai frumoase momente și pe toate aceste momente pentru că nu o să le mai avem. Eu am pierdut un lucru dar tată sunt fericită pentru că știu că este mereu aici. ♥♥

Artem Andra Maria Clasa I A

Ziua copilului

Primăvara s-a spărzit,
Copiii la sărbătoare sunt,
Ziua lungă de jucat,
Multe jocuri și instrumente.

Când tu ești copil e minunat
Nu ai multe lucruri de lucrat
Sunt lucruri distractive,
Sunt și multe educative.

Andrei Munteanu Clasa I A
Școala Șimnariu Nr. 3
Bistra Neamt

Andrei Munteanu - Clasa I A

28.05.2021

Copilaria mea

Comunata copilăria mea.
Și părintii rămași nu știu
E dor de nimeni și este iubit
Mama și tata sunt aproape
Sunt lângă tine și îți pot
Copiii și părinții și mami pot
Și tu și eu și soțul și

Ștefania Ștefania Clasa I A

28.05.2021

Mara La bunici

De când eram eu
copil, mergeam la bunici cu
mama mea și sora mea,
și plângeam după mami.

Pe păpă stăteam și mami și
plângeam. Dar a doua zi eram
fericite și ne certam și ne
respungeam dar apoi ne împăcam.

Nu eram tot ce vroiam iar
sora ne uitam la televizor.
Dar când venea vremea să ne
culcăm, vorbeam și spungeam
glume întruna. Și apoi mergeam la
căsuța bunicii și ne sășfeta și ne
distra cu glumele ei.

La bunici

Lângă cei dragi este mereu
bine

Aftimeci Mara Ștefania Clasa I A

CE BINE E LA ȘCOALĂ!

CLASA PREGATITORE D

Încet, încet am revenit în bănci. După o perioadă plină de provocări, în care ne-am zâmbit din spatele ecranelor a venit vremea să ne revedem, la școală, însă, de data aceasta din spatele măștilor. Emoții, curiozitate, nerăbdare, îngrijorare, toate învelite într-o bucurie care depășește orice teamă. Chiar dacă nu ne vedeam zâmbetul, ochii străluceau de bucurie.

Ne-am bucurat de întâlnirea cu colegii, de lecții și de proiectele noastre dragi de care suntem mândri.

ZIUA APEI

ZIUA PĂMÂNTULUI

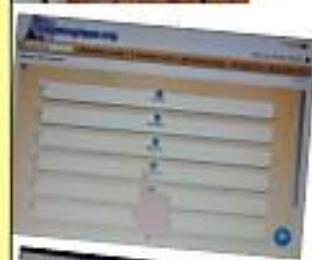
JURNAL DE ÎNVIŢĂTORI

La sfârşitul unei zile de şcoală, doamna învăţătoare ne-a surprins cu propunerea de a ne aduce telefoanele sau tabletele. Ne-am bucurat, gândindu-ne că vom avea acces la ele toată ziua. Ştim deja să accesăm multe aplicaţii, pe care le-am experimentat încă din perioada în care am învăţat on line.

La începutul orei de matematică am aflat că noi, strumfii matematicieni isteţi, ne vom "lupta" cu unităţile de măsură.

După ce ne-am făcut încălzirea, ordonând jetoanele magnetice cu multiplii şi submultiplii metrului, ai litrului, ne-am conectat şi am rezolvat rând pe rând sarcinile create de doamna în aplicaţiile Learningapps, Wordwall. Am asociat, am grupat, am ordonat, am exemplificat, am calculat, am măsurat. De mare folos ne-au fost explicaţiile din lecţia de pe Şcoala Intuitext.

Şi fiindcă la ştiinţe am învăţat caracteristicile claselor de vieţuitoare, le-am dat dreptul la replică, folosind aplicaţia ChatterPix.

am strigat la sfârşitul zilei.

„Omul învăţat poartă totdeauna averea cu dânsul.”

Ştrumfii învingători, din clasa a III-a B

Glumițe... pentru școlari și școlărițe

Soția pleacă în delegație, în interes de serviciu.

Soțul îl trezește pe copilaș de dimineață, îi pregătește micul dejun și îl ia de mână să îl ducă la grădiniță.

La grădiniță, educatoarea îi spune că acest copil îi este necunoscut.

Îl duce la o a doua grădiniță și la a treia.

Când ies de la a patra grădiniță, copilul îi spune:

– Tăticule, încă o grădiniță și eu astăzi chiar că întârzii la școală...

La ora de engleză, profesoara îl întreabă pe Bulă:

– Bulă, cum îi zici lui Ștrulă, în engleză, „Ștrulă, vino înapoi“!

– Ștrulă, come here!

– Bravo, Bulă! Dar cum îi zici „du-te încolo“?

Stă Bulă, se gândește un pic, apoi răspunde sigur pe el:

– Mă duc în partea cealaltă și îi zic: „come here“!

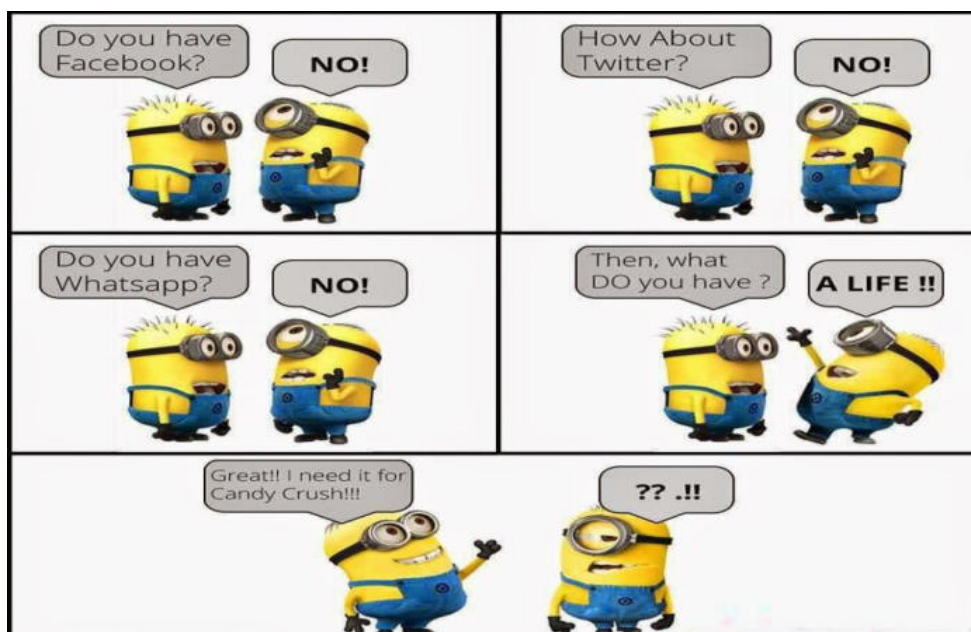
Un copil plângea pe hol. Profesoara îl vede.

– Copile, de ce plângi?

– Un copil mi-a furat plăcinta!

– A fost cu intenție?

– Nu, cu brânză....

EVALUARE NAȚIONALĂ

Clasa a VII-a

1. *Figura 1* reprezintă un trapez $ABCD$ în care $AB \parallel CD$, $AB > CD$, iar $AD = BC$. Suma lungimilor bazelor este egală cu $18\sqrt{5}$ cm, diferența lungimilor bazelor este egală cu $10\sqrt{5}$ cm, iar înălțimea trapezului este egală cu $5\sqrt{5}$ cm.

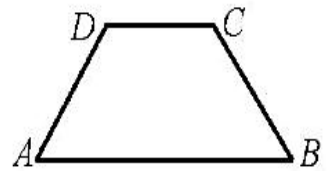

Figura 1

- Arătați că aria trapezului $ABCD$ este egală cu 225 cm^2 .
- Determinați măsura unghiului BAD .
- Dacă $DE \parallel BC$, $E \in AB$ și $F \in DE$ astfel încât $[BE] = [BF]$, arătați că triunghiul ACF este isoscel.

Clasa a VIII-a

2. În *Figura 2* este reprezentat un tetraedru regulat $ABCD$ cu $AB = 10 \text{ cm}$. Punctele M și N sunt mijloacele muchiilor CD , respectiv BC .

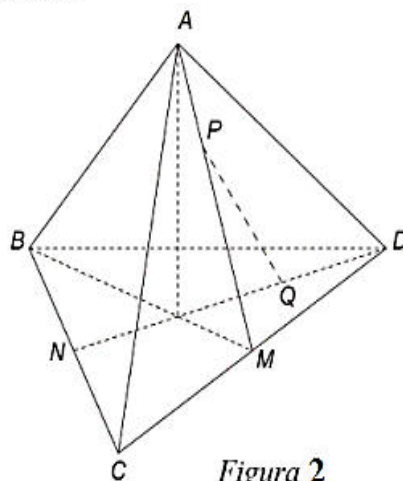

Figura 2

- Arătați că suma lungimilor tuturor muchiilor tetraedrului $ABCD$ este egală cu 60 cm .
- Arătați că aria totală a tetraedrului $ABCD$ este egală cu $\sqrt{3} \text{ dm}^2$.
- Demonstrați că dreapta PQ este paralelă cu planul (ABD) , unde punctele P și Q sunt situate pe segmentele AM , respectiv DN astfel încât $\frac{AP}{AM} = \frac{DQ}{DN} = \frac{1}{3}$.

Propuse de prof. Onofrei Ciprian

JOC de ATENȚIE

Găsește 10 diferențe.

Prof. învă. preșcolar, Manuela Gheorghiu

CLASA a V- a B
Diriginte: prof. Iulia Goguță

SĂ NE ȘI AMUZĂM!

Un copil îl întreabă pe tatăl său:

- Tată, tu poți să scrii cu ochii închiși?
- Nu știu, să încerc.
- Bine, atunci sting lumina ca să îmi semnezi și mie carnetul de note.

Profesorul: Ridică-te în picioare și dă-mi exemplu de două pronume?

Elevul: Cine? Eu?

Profesorul: Foarte bine, stai jos!

La ora de matematică:

- Să presupunem că locuiești la etajul cinci și că între fiecare două etaje sunt 15 trepte. Câte trepte va trebui să urci pentru a ajunge la apartamentul tău?
- Pe toate, domnule profesor.

La ora de geografie:

- Ce capitală are Marea Britanie, întreabă profesorul?

O voce din spatele clasei:

- Dar ați spus să învățăm capitalele de țări, nu de mări!

De ce a rămas Napoleon celebru? întreabă profesorul.

- Fiindcă avea o memorie formidabilă, răspunde elevul.
- Poți fi mai clar?
- Da. Pe statuia sa scrie: *Pentru memoria lui Napoleon.*

PASTILA DE LIMBĂ

Greșelile de limbă sunt frecvente... De aceea, ne propunem ca și în acest articol, să atragem atenția asupra unor cuvinte folosite incorect.

- **abia** sau **abea**?

Corect este: De-**abia** aștept să plecăm la mare.

- **acoperișe** sau **acoperișuri**?

Corect este: Încă mai există clădiri cu **acoperișuri** deteriorate.

- **Copiilor aceștia** sau **copiilor acestora**?

Corect este: **Copiilor acestora** li s-a acordat multă atenție.

! **Aceștia** (aici este adjectiv pronominal demonstrativ) trebuie să se acorde cu substantivul copiilor:

Exemple: Dăm copilului **acestuia** un premiu.

Dăm copilei **acesteia** cartea preferată.

Dăm copiilor **acestora** atenția cuvenită.

Dăm copilelor **acestora** premiul.

- **aleele** sau **aleile**?

Corect este: Utilajele nu intră și pe **aleile** dintre blocuri.

! În general, articolul hotărât se alipește la forma nearticulată a substantivului:

sg.-**alee** pl.-**alei** pl. articol hotărât-**aleile**

- **anumit moment dat**?

Corect este: **La un moment dat**, ne-am dat seama că lipsește din grup.

! În acest exemplu există un pleonasm: se repetă aceeași idee prin termenii **anumit** și **dat**.

- **A apare** sau **a apărea**?

Corect este: Chiar înainte de **a apărea** noul număr al revistei, mi-am propus o nouă rubrică..

! Forma corectă de infinitiv a verbului este **a apărea**:

eu voi apărea

noi vom apărea

tu vei apărea

voi veți apărea

el/ ea va apărea

ei/ ele vor apărea

- **mingiile** sau **mingile**?

Corect este: Jucăriile și **mingile** oferite copiilor au fost aciziționate din donații.

! sg.-**minge** pl.-**mingi** pl. articol hotărât-**mingile**

Articolul hotărât **-le** se adaugă formei de plural care are un singur **i**.

- **Ce-s cu ele** sau **ce-i cu ele**?

Corect este: **Ce-i** cu aceste argumente infantile?

! **Ce-s = ce sunt?** **ce-i = ce este?**

În aceste exemplu, **ce** îndeplinește funcția sintactică de subiect, iar acordul cu predicatul se face numai la singular.

Rubrică realizată de prof. IULIA GOGUȚĂ

WE LEARN TO PLAY AND WE PLAY TO LEARN

prof. Gavriliu Oana

Foreign language teachers are lucky! we are lucky because we can create activities which must be relevant and purposeful as to make learners engage themselves into the process of learning. According to Lindfors (1980), to plan communication for learners without their active participation and without reference to their interests and concerns is to miss the whole point.

”In every job that must be done
There is an element of fun
You find the fun and snap!
The job's a game

And every task you undertake
Becomes a piece of cake!” (Marry Poppins)

The interactive activities should inform learners about how language is used as well as about how it is structured.

Different activities can be carried out in the classroom for many various purposes. It is of outmost importance that learners enjoy language activities so that their level of anxiety lowers and they are able to assimilate the language items. Beginners are often able to internalize 'chunks' of language which allow them to participate in social situations (Richard-Amoto, 1988). Richard-Amoto says that during the beginning stages of language development pupils often have the eagerness to communicate but they do not have the necessary skills. So, by having a range of ways to be communicative they will try to communicate. Teachers then will have to provide the language forms which are relevant to the proficiency level of the learners and which they can use in a meaningful way. Here are some of the activities that can be used:

Games When learners are children, the teacher must take into consideration that they enjoy playing games. The most important use of games is to enable pupils to communicate. All teachers know that games often give rise to noise. Some games are competitive but the focus should not be on competition. What is important is that the rules of the game are few and they should be very clearly explained. **Songs** Songs provide fun to pupils when learning. They help to lower the learners' anxiety and make them feel at ease during classes. Songs can also be of high pedagogical value. It is hard to escape songs when teaching English, as they occupy a great part of the world. The „song stuck in my head’phenomemnon “ reinforces the idea that songs work on our short and long term memory (Murphey 1990b) Lyrics can be valuable in developing some capacities if they are used creatively, as to bridge the gap between the pleasant experience of listening, singing, communicative use of language and cultural discovery.

Describing pictures

Pupils can practice language by describing things. Pictures can give them the possibility to interact in meaningful ways.

Poetry reading or writing

Poems can be used to express feelings and attitudes. Pupils can learn how to express themselves as they read a poem. Using poetry in the classroom may seem discouraging at first, but using the right exercises, will make students love them.

Discussion

Children often agree and disagree among themselves, over several things. This can be more systematically done in the form of a discussion or debate. It will give them the chance to practice language in a pleasant way.

Role-playing

Children go through the imaginative stage as they develop their language. They often give way to imagination and consider roles which are very different from their real self. In role-playing, children should be allowed to be characters which they like, so that, they can express themselves well.

My dog

My dog is cute,
His name is Luke.
His breed is Beagle,
Watch out! He likes to beadle!

His nose is black and big
It helps him to sniff.
His velvet eyes are always curios
And his long ears are looking hilarious!

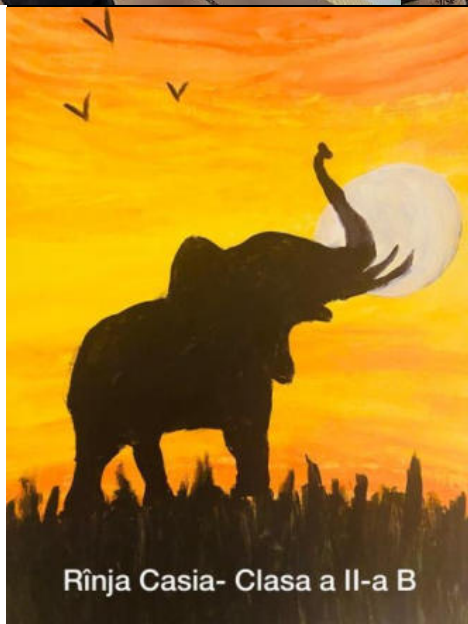
When he wags his tail,
I know that he wants to play.
He also likes to cuddle,
For that, I love him double!

Mormoe Amelia-Ioana, clasa a III-a A
profesor Drăgoi Bogdan

De prin clase adunate...

Rînja Casia- Clasa a II-a B

Rînja Casia
Clasa a II-a B

Rînja Casia-
Clasa a II-a B

Constantinescu Vladimir
Clasa a II-a B

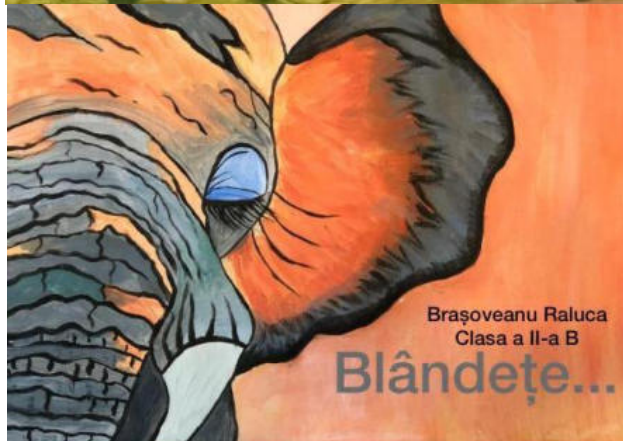
Răstășanu Ștefan
Clasa a II-a B

Constantinescu Vladimir
Clasa a II-a B

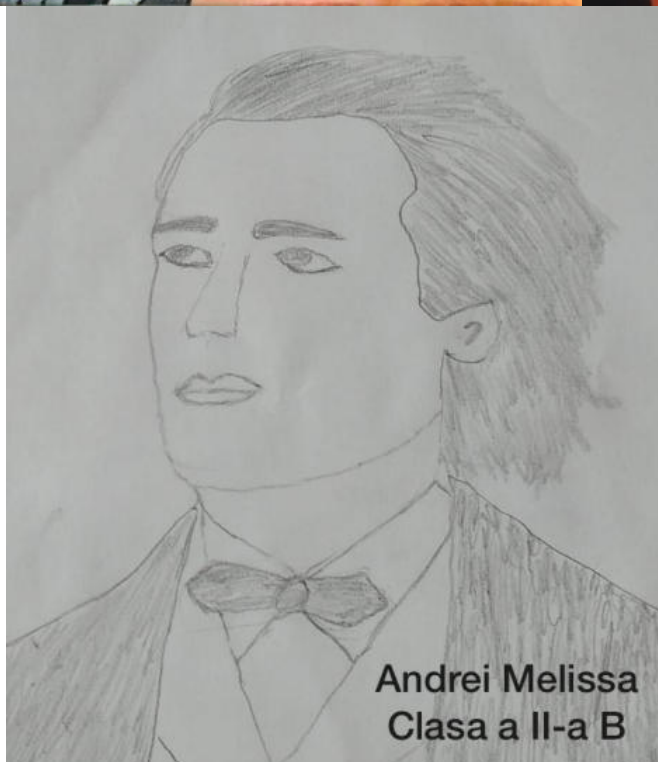
Brașoveanu Raluca
Clasa a II-a B

Brașoveanu Raluca
Clasa a II-a B
Blândețe...

Brașoveanu Raluca
Clasa a II-a B

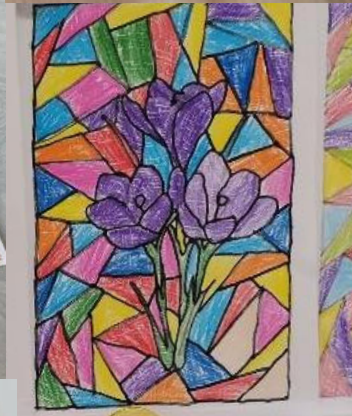

Andrei Melissa
Clasa a II-a B

NUMELE / PRENUMELE: BUCHIANA-TEODORA
CLASA: a IV-a E
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1, PIATRA NEAJE
PROF. ÎNV. PRIMAR: RĂDȘOIANA-ELENA

Mâini dibace

